

SPEJDERNE MAGASIN

SEPT.

1926



LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

Officielt Depot for det danske
Spejderkorps

Bedst og billigst.

...

**Ny Prisnedsættelse paa Korps-
sets reglementerede Udrust-
ning og andet Spejderudstyr**



Spejderhat org. eng. (Korpsets regl. Model) .	6,00
do. amerikansk Facon	7,00
Alpehuer, uden Foer	2,00
do. med Foer og Svederem	2,50
Lejrhuur, khakifarvede	2,00
Spejderbluser, (Korpsets reglementerede)	
linnede 3 4 5 6 7 voksen	
5,75 6,50 7,00 7,75 8,25 8,75	
Spejderbenklæder, (khaki eller blaa) 2 Stiklommer, 1 Baglomme	4,75 5,25 5,50 5,75 6,00
Tørklæder, (prima Kvalitet)	1,20
Spejderstrømper, khaki, prima Kvalitet	
7 8 9 10 11	
3,00 3,50 3,75 4,00 4,50	
Sweaters, khaki 11,00 11,50 12,00 12,50 13,00 13,50	
Hammondbenklæder, khaki, stærkt Kamgarn 14,50 15,00 15,50 16,00	
Spejderbælter, orig. engelske	2,50
Jamboree Tornystre	9,00

Benyt vort anerkendte Regntøj.

Spejderregnslag, khaki, Letvægtsolietøj 13,00 15,00	
Spejderregnfrakker, sorte, do. 14,00 15,00 16,00 18,00	
Spejderponcho, khaki, Letvægtsoljetøj	15,00
Vindjakker	13,00 16,00
Pullovers	7,50 9,00
Spejderstøvler	13,50 16,50 25,00

Brug vore Skoletasker.

Tommy Lejrtaske	3,50
Ravndugstaske, m. udvendig Lomme	6,00
Lædertaske, do.	9,00
do. stor do.	11,00

10 pCt. til Tropskasserne.

Husk at vi foruden ovennævnte
Prisnedsættelser giver en Vare-
rabat paa 10 pCt. til jeres Trops-
kasser af hvert eneste Indkøb
(Par Strømper, Bluser, Benklæ-
der o.s.v.) i gær hos os.

Nørregade 15

København K.



NEFA — den ideelle, elektriske
Cykellygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 1858

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • **BAR** • Selskab •
CLICHÉER AF • **ENHVER ART** •
FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON: • **5** • BYEN 7750. •

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste.

Køb intet Telt uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Spejdernes Haandbog

bruges af alle Spejdere

Faas i alle Boglader
hele Landet over

eller paa Forlaget

— Fr. Palm Greisen —

Silkegade 4

VÆR BEREDT

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redigeret af *Gunnar Jørgensen*, Nærum Kostskole, Nærum.

Korpskontor: Bornholmsgade 1, K. Palæ 2801.

Officielle Depoter: Spejderdepotet, Studiestræde 30, K. Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15, K.

NUMMER 12

SEPTEMBER 1926

10. AARGANG

HAR DU MØDT HAM —?

Mel.: Det haver saa nyligen regnet —

Har du mødt ham en Solskinsdag i Vaaren,
i det Fri under Himlens aabne Hvælv —
hørt hans Sang fra det Fjerne blive baaren
mod dit Sind i et dugfrisk Toneskælv!

Sang og Leg var hans Lyst,
stærk og ren var hans Røst,
— der var Vaarbrudets Livskraft i hans Bryst!

Har du mødt ham i Sommernætter milde
omkring Lejrbaalets klare, varme Bavn,
følt hans Sjæl og hans Tanker blive stille,
fange Fred i Naturens stærke Favn?

— følt det lutrende Baal
hærde Viljen til Staal,
drage Længslen mod vaagne, stærke Maal!

Har du mødt ham en Mørkestund, om Høsten
mellem Husrækkers triste, tunge Graa —
Byens Barn — men i Blikket og i Røsten
dog med Genskær af Sommerhimlens Blaa!

Blev end Kinden lidt bleg,
Somrens Latter og Leg
gød dog Sol over Pligts og Hverdags Vej!

Har du mødt ham *som Ven* — i stille Dvælen
mellem Minder — om Sejr, om Haab, der brast!
fulgt hans Tanke fra Øjet ind til Sjælen,
rakt ham Haand saa fortroligt og saa fast!

— *Da* fik Venskabet *Værd*,
da blev Mindernes Hær
til en Livsfond, saa rig og ren og kær!

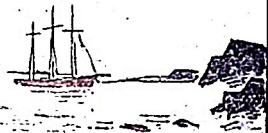
Har du mødt — kan du kende ham herinde
i de friske, de glade Drenges Flok, —
Danmarks Spejder, med Vaar, med Sol i Sinde,
vel *sig selv* — men *sig selv* dog aldrig *nok*!

Vaagen, *modig og ren*, —
Danmarks grønnende Gren,
Danmarks Ungdom — dets Fremtids Hjørnesten!

H. P. V. Haghfelt.

EN SØMANDSDAAD.

P. G. de Vilhe



En lille Skonnert laa og red for Ankeret inderst i Bugten. Sejlene var vel beslaaede, og hele Takkelagen i bedste Skibsorten; men Dækket saa ud som den værste Slagterbutik og svømmede i Blod og Fedt, for „Klara“ af Oslo var Søfanger.

Sæsonen var paa sit højeste, og det gjaldt om at udnytte Tiden godt, for nu paa Vaaren, i August og September, tumlede Sælerne sig i utallige Flokke langs Kysten af disse bjergfulde Crozetteper, som ligger langt ude i Sydhavet, saadan noget som en Fjerdedel af Afstanden mellem Sydafrika og Australien, og nærmest Afrika. Men naar Ungerne var blevet lidt større, vilde hver eneste Sæl forsvinde paa den lange Færd sydpaa.

Der var ti Mand om Bord, og alle var lønnede med Procenter, saa de hang derfor i fra Morgen til Aften. Den, som slap bedst fra det, var Kokken; men han havde jo nok at gøre med at skaffe Mad til alle de sultne Munde.

Det var derfor ikke noget Under, at Dækket var griset og stank værre end en Guanoskude; men det var der jo ingen, der fæstnede sig ved, for jo værre det var, des flere Penge blev der i Kassen. Og mellem de grovere Sæler slap der ogsaa til Tider en god Portion Pelsæler af den fineste Slags med, og de var mange Penge værd.

Skuden laa lunt gemt, for Bugten var dyb, og Fjeldene hævede sig til stor Højde og holdt Vinden borte; thi paa denne Aarstid blæste der altid en stærk Spændvind, der hvirvlede Sneen op som et Slør om de højeste Toppe, men naaede aldrig ned i Bugten der paa Nordsiden.

Der var et myldrende Liv af Maager rundt omkring Skuden, og paa Næs og Holme stod svære Pingvinhanner Vagt, stive og stramme i deres sorte Uniformer med det skinnende hvide Skjortebryst lysende i Solen, medens Madamerne laa paa Æg. Af og til, som paa et givet Signal, vraltede de i sluttet

Rad ned til Vandet, gik paa Hovedet ud og blev borte en Stund, til de kom op igen med en Fisk i Næbbet.

Kaptajn Tore Bryn, høj og blond og med en mere end almindelig udviklet Kæbe, var paa Færde fra Morgen til Aften. Han havde maaske endnu mere travlt end de andre, for han skulde hjem og giftes, naar Fangsten var endt.

Arbejdet gik sin Gang. Det var nok lidt koldt en Gang imellem, især om Morgen, naar Dækket var frosset til en Skøjtebane, men Solen havde allerede saa megen Magt, at den evnede at tømme den op ud paa Dagen, og naar Slidet først var begyndt, behøvede saa vist ingen at klage over Kulde, for de asede i det, saa Sveden randt, og gav sig knap nok Tid til at „skaffe“ engang.

Bunkerne med de saltede Skind steg rask nede i Rummene, og den ene Tønde efter den anden med Spæk og Lever blev firet ned og stuvet godt hen mellem Skindballerne. Det tegnede til at blive en rigtig god Sæson, og Mændene sled og sang og tænkte hver paa sit, til Dagen hældede, og de blev for trætte til i det hele taget at tænke.

Det begyndte at blive mere sparsomt med Sæler i de nærmeste Vige, saa de maatte gøre længere og længere Ture med Baadene, og der var ingen andre Bugter paa hele Nordkysten, hvor Skonnerten kunde faa en nogenlunde skikkelig Ankerplads. De maatte derfor fortsætte Slidet langt ud paa Natten for at kunne overkomme de samme Antal Sæler om Dagen.

Der var saa smult Vande derinde, at Skuden laa helt stille. En ganske svag Gnidning af Ankerkættingen mod Klydset, ellers ikke en Lyd, før Maagerne begyndte deres evindelige Skrigen — deres Vækkeur.

Da var det en Nat efter en mere end almindelig brydsom Dag, at Kaptajnen vaagnede, sprang ud af Køjen og blev staaende stiv og ubevægelig og lyttede med alle Nerver spændte. I næste Øjeblik for han ud og op paa Dækket og

blev staaende som forstenet.

For i Løbet af Natten var Vinden slaet om og stod nu ind i den aabne Bugt, saa Sæerne gik højt. Det hylede og peb i Takkelagen, og Skonnerten sled og huggede, saa det knagede i hele Skroget. Skumsprøjtet stod helt over Boven og væltede ned over Agterstaven. Tomme Tønder og halvfulde Kar rullede frem og tilbage.

Han fo'r ned igen og rev de andre ud af Køjerne for at faa dem hurtigt vaagne, og snart var alle i ivrig Virksomhed med at slippe Nøddanker ud, sikre løst og fast, faa lænsat Baadene og surret dem det bedst mulige paa Dækket.

Og alt imedens kastede han et ængsteligt Blik ud over Bugten, hvor Havet stod lige ind, og maalte Afstanden mellem Fjeldsiderne, om det kunde være muligt at arbejde sig ud i aabent Farvand for at ride Stormen af derude. Over Holme og Næs paa begge Sider stod Brændingen i een Røg.

Men de havde povet sig for langt ind, saa det vilde være Vanvid at begive sig ud mod en saadan Vind, og de kunde nu bare vente og se Tiden an og haabe paa, at Stormen vilde give sig.

Stormen tog imidlertid til, og ud paa Morgen var det tydeligt, at begge Ankrene havde revet sig løs, for Skuden drev langsomt indad og nærmede sig mere og mere nogle Skær, som stak frem i Mørket med en Fraade af sprøjteende Sp.

Det var klart, at Skonnerten var fortabt, med mindre Ankrene skulde blive hængende et Sted; men det saa nærmest ud, som om Spunden var rent poleret, for Farten øgedes stadig. Og i saadan en voldsom Sp var det umuligt at faa en Baad i Vandet.

De stod alle samlede agterude og stirrede ind mod Brændingen over Skæret. Det tunge Sprøjt stod frem af Mørket som et umaadeligt Gab og syntes at fare frem imod dem, nærmere og nærmere. Aa, Herre Gud! Hjælp os!



DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

I næste Nu knasede Agterenden derimod og blev trykket ind, og Spæn kastede hele Skuden op med Bredsidens imod og væltede den overende. Masterne knækkede som Tændstikker og væltede ned over Skæret paa den anden Side; men Vanter og Barduner holdt og virkede som en Slags Fortøjning for selve Skroget, saa længe det varede.

De hang over Luvart Ræling og klamrede sig fast. Brændingen slog mod Skibssiden med dumpe Brøl og sendte Skumsprøjtet som en Skyregn ned over dem. Der var kun Tale om Minutter, hvorlænge Skroget kunde holde saadan et Stormangreb ud.

Da kastede Bryn det ene Ben over Rælingen, bøjede sig ned og greb en lang Tovende. I utrolig kort Tid havde han slængt Jakken af, bundet Tovet om Livet og gjort den anden Ende fast til Rælingen.

Saa lod han sig glide ned over Dækket, entrede over den Læ Ræling, slæbte sig frem langs Vanterne ud paa Masten og forsvandt.

Det syntes en Evighed for dem, som var tilbage. Da mærkede de, at Tovet blev halet tot inde fra Næsset, og de lirikede det over Agterstavnen, saa det stod stramt fra Rælingen og ind. En efter en af Mændene tog fat i Tovet og trak sig indad Haand over Haand. Der stod Bryn dryppende vaad og tog imod dem. Nogle svære Rullesten tog af for den værste Sp, saa der var nogenlunde smult Vande.

Før Dagen lysesede, var alle redede, og de blev staaende og saa paa, hvorledes Skuden blev slidt i Stumper og Stykker og drev mod Land. Hist og her var der en lille Plet paa Søfladen, hvor et Fad eller to med Olje var bleven smadret.

Saa trak de sig udasede ind over Næsset og langs Stranden mod Bunden af Bugten, hvor de gik i Lag med at trække Skibsplanker og Vraggods op, saa de kunde faa noget at lave sig et Slags Hus af.

Oppe i en Ur fandt de en Aabning mellem to tunge Sten. Her lagde de Tag over af Drivtømmer og samlede Tang

til Underlag. En og anden Kiste drev i Land, nogle Uldtæpper og Proviantkasser, og inde i den knuste Kabys hang en fæl bulet Kasserolle, som endnu var brugbar. Og det bedste af det hele var, at Tømmermandens svære Skibskiste, som havde staaet paa Dækket, var hel og uskadt og indeholdt en Del af hans dyrebareste Værktøj og nogle Tændstikker, som mærkeligt nok var tørre.



Tegning af
Asger Riber.

Det blev nu et rent Robinsonliv for disse ti Nordmænd. De havde det for saa vidt ganske godt, som de havde rigeligt med Mad, Fugleæg, Sælhunde og Ly mod Vejret og Brænde nok, saa længe det varede.

Men Øerne laa langt Syd for den sædvanlige Skibsvej, og ingen vilde falde paa at savne dem. Dertil kom, at de havde givet den Besked derhjemme, at de vilde opsøge andre Øer, hvis der ikke skulde være Søler paa Crozetteøerne.

Tiden gik, og Julen nærmede sig. Sølerne var gaaet deres Vej og Pingvinerne med. Kun enkelte Maagesværme blev tilbage og fløj skrigende om mel-

lem Holme og Skær, som igen laa øde og forladte.

De havde været saa forsynlige at skaffe sig et stort Lager af Sælkød; men det viste sig snart, at det begyndte at raadne, for Nattekulden var holdt op. Det var jo allerede Midsommer dernede.

Udsigterne var derfor triste. Det forærvede Kød gjorde sin Virkning, og de blev syge og elendige.

Da var det, at Bryn fik en Tanke. Han gik en Dag ned til Stranden, hvor de havde trukket den ene Skibsbaad op, som var kommet i Land i nogenlunde god Tilstand. Den ene Ræling var slidt af et godt Stykke, og Bundbrædderne havde givet sig noget. Han blev staaende der længe. Saa gik han hen og hentede Tømmermanden og fik ham i al Stillehed med sig ned til Baaden.

„Tror du, du kan faa Skik paa den der?“

Tømmermanden saa nøje paa den:

„Det kan nok lade sig gøre; men den kan jo ikke tage os alle, og desuden vilde det være det rene Vanvid at lægge ud med den!“ — Bryn nikkede:

„Derfor har jeg ogsaa blot tænkt at tage et Par Mand med mig. Du indser nok, at det er den visse Død for os alle, om vi ikke faar Hjælp. Du er altsaa sikker paa, at du kan faa Baaden til at holde Vand?“

„Javel! Men vi maa da lægge Dæk over den, af Sejldug!“

„Det har jeg tænkt paa. Klem paa med det sammel!“

Bryn gik ind i Hulen til de andre og fortalte dem om sin Plan, og da der blev Tale om frivillige, meldte de alle sig. Han udvalgte to Fiskere fra Tjørnø, som var vant til Baade fra Barnsben af.

En Uge senere var Baaden sejlklar. Et Dæk af Sejldug var spændt stramt over den fra Ræling til Ræling, og hele Baaden var tættet godt og indsmurt med Fedt. En lille Mast stak op igennem Sejldugen og var rigget med et passende Raasejl.

De stod alle paa Stranden, da Baaden blev sat i Vandet. Begge Tjørnøfiskerne var allerede om Bord, og Bryn skulde netop til at vade ud, da gamle Andre-

sen, Tømmermanden, lagde Haanden tungt paa hans Skulder:

„Hør, Kaptajn!“ sagde han, „ved De, hvilken Dag det er i Dag?“

Bryn rystede paa Hovedet.

„Det er selveste Juleaften! Lad os tage det som et godt Tegn paa, at Vorherre er med Dem paa denne vovelige Færd.“

Der var næsten ikke en Luftning derinde i Bugten, saa Baaden drev langsomt udad. De stod i en tavs Klynge derinde mellem Stenene og stirrede. Efterhaanden som den kom længere udad, skød den større Fart, og Skyerne mørkedes rundt om den, til den sidste lille hvide Prik forsvandt.

Lange, svære Dønninger drev Nordpaa efter Stormen.

Bryn sad agterude ved Roret og stirrede frem under Sejlet, naar Baaden red højt over Kammen. Hans skæggede Ansigt var gustent og uhyggelig mager. Øjnene havde mistet deres Glans og var røde som Blod, og hele Skikkelsen ludedede fremover under Trykket af egen Vægt. Tjørnfiskerne laa som døde nede paa Bunden efter deres haarde Tørn.

Et stønnende Suk banede sig Vej frem mellem hans blege Læber. Det skar og stak i Maven som med gloende Knive af den fordærvede Kost, og den sidste Draabe Vand drak de op i Nat.

Stadig det samme tomme Øde. Sollyset skinnede saa stærkt paa den spejlblanke Flade, at han maatte lukke Øjnene, og i samme Nu var han væk. Næven beholdt Taget om Rorpinden, saa slappedes det, den gled fra ham, og han segnede over Ende ned paa Bunden.



... Baaden drev langsomt udad ...

Et svagt Vindpust blafrede i Sejlet. Baaden vuggede op og ned.

En stor Tremaster kom skærende gennem Dønningerne vestover med alle Klude sat.

Da kom det skingrende hvast fra Ud-kigsmanden paa Bakken:

„Hoi—o—hoi! Boat to starboard!“

Kaptajnen greb Kikkerten og saa et Øjeblik, saa kaldte han ud, Folkene sprang villigt til, og Skuden brasede bak. En Baad blev sat i Vandet, og de tre Stakler i det skrøbelige Fartøj blev bragt om Bord og kaldt tilbage til Livet.

Det var i Capetown tre Uger senere om Bord paa „Turskine“, den store Rutebaad, der gaar mellem Sydafrika og Hobart og videre til Melbourne. Alle Passagererne var efter Kaptajnens Anmodning samlede i den store Spisesal

og ventede spændte paa, hvad han kunde have at sige.

„Mine Damer og Herrer!“ sagde han. „En lille norsk Sælfanger er forlist paa Crozetteperne, som ligger nogle Grader Syd for var Rute. Alle blev reddede i Land ved Kaptajnens Mod og Snarraadighed. Hungersdøden stirrede dem i Øjnene. Da lod Kaptajnen Tømmermanden lappe en Skibsbaad sammen, som var nogenlunde hel, tog to Mand med sig og lagde ud paa Havet.“

Mine Damer og Herrer! Det er den køkkeste Sømandsdaad, jeg har hørt i mit lange Liv! Ved en Guds Styrelse blev de reddede og bragt ind til Australien.

To Trawlere har allerede forsøgt at komme dem til Hjælp fra Durban, men har maattet vende om paa Grund af Vejret. Skal vi lade dem dø af Sult dernede?“

„Nej, nej!“ raabte alle med een Mund, saa det rungede under Loftet.

Et halvt Aar senere sad Tore Bryn hjemme igen. Han var nu blevet gift og havde netop faaet en god Hyre som Kaptajn i Middelhavslinjen.

Da ringede det paa Døren, og Pigen kom ind med et Brev.

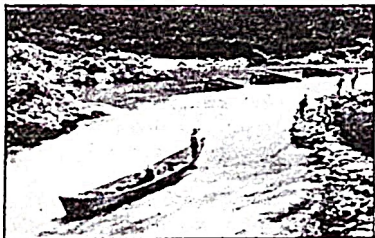
Han rev det op og blev siddende og stirrede paa det med store Øjne. Saa rakte han det til Konen:

„Du maa læse det!“ sagde han, „jeg tror, jeg er bleven tosset!“

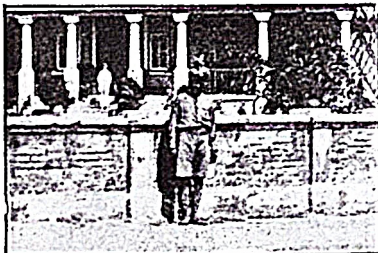
Brevet var ikke langt:

„Jeg har den Ære at meddele Dem, at Hans Majestæt Kongen har udnævnt Dem til Ridder af Første Klasse af St. Olafs Orden for Deres glimrende Redningsdaad.“

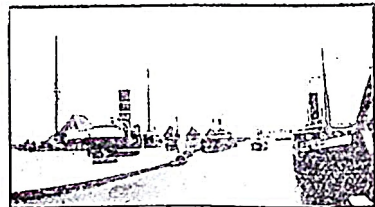
UDENFOR DANMARKS GRÆNSER



Flodsejls i Japan.



En Inder.



Kielkanalen.

FRA EN REJSE Gennem ARGENTINA

Den døde Gris. — »Firpo og Dempsey«. — Heksens Gadebuk. — Gedehyrden Don Pedro.
Papegojehaven og Gribben. — Verdens lykkeligste Mand. .

En Sæk paa Ryggen, et Hul paa Buksebaggen og ikke en Centavo i Lommen, men Brystet fyldt med godt Humør og et stort Haab om snarlig Job.

Vi har trampet os med Godstog til Rio Negro. En Gris mere eller mindre, det tager en argentinsk Konduktør ikke saa nøje, og for en Cigaret og et glad Smil køber man sig langt.

Nu sidder vi paa en Grøftkant udenfor Byen Roca. — Morgensol, Hanegall og tomme Maver.

Vi søger Arbejde, vi tager fat paa hvadsomhelst — Jord og Beton eller Arbejde paa Estancia. Vi er glade Vagabonder fra Danmark, hvem siger nej til os!

Men først vil vi se lidt paa Byen, paa Dalen og en Tur ned til Floden. „Skaal Kammerat“. Bananerne er gode. Af Flodvand faar man Tyfus og daarlige Nyrer. Tænk engang — 20 Centavos for et Glas destilleret Vand paa Is. Saa spiser vi hellere en Banan og leger, at det er en god dansk Skattefri.

Det er Foraar i By. Ferskentræerne blomstrer. Er vi i Japan eller hvor? I Rio Negro, den glade, fattige Mands Land, Argentinas Eldorado. Ferskentræer — ikke mer Blomster hist og her, som paa Æbletræet hjemme hos Mutter og Grisen — nej, Masser, i de stærkeste, lyserøde Farver. Et Vindpust, en Flugt over Lerstensmuren — Sommerfugle ligner de — og den støvede Gade dækkes af et Tæppe, der er Vaaren værdigt.

Roca, ja saadan hedder Byen. Ved første Øjekast er den hverken smuk eller morsom. Støvet er den, (den ligger under en regnfattig Breddegrad) men farverig og fyldt med Liv af den rigtige Slags. Det puster og stønner fra Strømmen i de store Kanaler, des risler og sladrer i Grøfterne, som fører Vanding til Haverne i Byen. Vandet fra Floden ledes gennem Kanaler og mindre Afløb over hele Dalen og gør Jorden frugtbar og rig. Og dog er Roca en fattig By, thi endnu har Kulturens Haand ikke kraftigt rodet op i de Kilder, som springer fra Rio Negro, den sorte Flod. — Roca er typisk argentinsk. Graa og graagule Lerstenshuse, blomstrende Iris langs Grøfter og Afløb, Poppelløv, Sørgepil, Smaahaver med farvede Sten eller ku-

lørte Glasstumper om de stjerneformede Bede. Aabne Boder, falbydende Gadesælgere, Dreng og Piger bærende Vandkrukke eller Kurv paa Hovedet. Gamle Kvinder med valnødbrunne Ansigter, i brogede Pjalter. Guitarspil lyder ud fra hvert et Værtshus. Indenfor sidder Dagen lang Mænd ved smaa, snavsede Borde og drikker Canja eller Vermouth,



Sigurd Strangen.

mens deres opsadrede Heste staar udenfor, halvsovende, virrende med Ørerne mod Sverme af Myg og Fluier, ventende paa at skulle bære Far Gaucho til den næste Bar.

En død Gris ligger midt paa Gaden, en mager Hankant hvæser fra Toppen af en høj Poppel, mens tre Køtere gående halser rundt ved Træets Fod. Løse Heste spaserer ned ad Strøget, Ænder og Gæs lægger deres Visittkort paa Fortovet og skriger op, hvis noget usædvanligt viser sig. En sortpøjet Gut trækker rundt med en Flok Køer og raaer:

„Mælk malkes til Huset, 20 Centavos for en Liter.“ — Hejda, hvad er der løs. To Smaadrenge pryglers løs paa hinanden. Leg eller Slagsmaal? Begge Dele. De leger „Firpo og Dempsey“. Begge vil være Firpo og saa begynder det egentlige Slagsmaal. Bokseren Firpo ja, han er Dagens Mand. Tænk om han blev Verdensmester, vandt over Nordamerika. Da Meddelelsen om hans første Sejr kom, skød man med Kanoner i Landets Storbys og illuminerede. — En lille Dreng paa 5—6 Aar iagttager Kampen mellem de to. Han hedder Perico, siger han, og er Banansælger og Skopudserdreng. Men i Øjeblikket har han glemt Forretningen. Kurven staar paa Jorden. Den lille Mand vrider sig af Latter, thi her vanker jo Klø, og det er evig Grin. Saa bøjer han sig pludselig ned over Kurven, griber en Haandfuld raadne Bananer og kyler dem i Hovedet paa de kæmpende to. Et Skrig som fra forkølede Strudsunger — og en, to, tre, flyver fire, smaa brune Ben efter Synderen, som i et Hvin af Latter forsvinder om et Hjørne.

Børnene i Roca, ja i hele Argentina, er herlige smaa Trolde. De er arrige, muntre og venlige, de kan smile, tralle, skrike, lege, som ingen andre Børn i Verden.

Rio de Seco, den tørre Flod, er Børnenes Tumbleplads bag Byen. Se, hvor det vrimler med smaa vimse, solbrændte Skabninger — bare Ben i det hvide Sand. Alt er Legetøj af bedste Slags — Skraldebunker, gamle Blikdaaser, Potteskaar og kulørte Glasstumper. Legen gaar lystigt, men pludselig springer en stor Gadebuk ind mellem Flokken. „Slaa den, stæn den, pin den.“ Drengene hujer og skraaler. Pigerne hviner af Spænding. „Det er Heksens, det er gamle Anitas Buk, slaa den, slaa den.“ Stenene flyver mod Bukkefar, den stemmer Benene i Sandet og bøjer de krumme Horn som til Angreb. Men kun et Øjeblik ser den krigerisk ud. Den kender disse smaa Djævelunger. Den ryster sit lange Skæg, slaar saa et Smæld med Haledusken og sætter i et Spring ind mellem Buske og Træer, fulgt af det skrigende Kor.

Vi gaar videre, ud af Byen, ned mod Floden. Vejen løber hvid og bred foran



Boksekamp..

os. Solnedgang, Myggedans og Fuglesang. Mægtige Popler staar i Række langs Vejen, langs Kanalerne og omkring de store Haver. Himlen er dyblaa og violet og bag de lave Bjærgkammer staar en gylden Horizont med en Kant foroven i det tungeste røde.

Ud over Sletten gaar vi for at søge Ly, til Natten. Vi hugger nogle lave, træagtige Buske ned, og af Grenene danner vi et Læ mod Vestenvinden. Saa tænder vi Baal. Tause sidder vi og stirrer ind i de blodrøde Flammer, følger Røgen, som glider i lange Taagestrimer hen over høje Græstoppe og stive, tornede Buske. Aftenen er ved at gaa over i Nat. Nede fra Floden høres dæmpet Sang og Klokkelæng. Det er Hyrderne, som driver Gedeflokken i Fold for Natten. Mange smaa Hove stamper mod den haarde Jord — et forvildet Kid klager bag Montten. „Carampa — hjemad Smaafolk, i Morgen er der atter en Dag — og Græsset visner aldrig ved Rio Negros Bred.“

Fandens Mælkebøtter og Gaaseurter, ganske som de, der vokser i Engen ved Kolding Fjord.

Men Pigebarnet, som vogter Geder, er en lille Sydlænding, en Pampaens Datter — Indianerpige. Her sidder hun den lange Dag — nej, løber, hopper og springer i Leg, i Dans, i Glæde over Livet. Hun fletter Blomsterkranser, hun kravler i Træer, hun kender hver Fuglerede i Montten, hun springer over Stok og Sten med sin brogede Flok. — Ejda ali — alu

— ala det er Foraar. — Prærieroserne staar med store, lysegrønne Bladskud langs Flodbreden, Hejren bygger Rede, og i det tætte Krat bag Montten ligger en Lamaunge og slikker Foraarsol.

Smaa, graa Kaniner, vævre og lette, hopper fra Busk til Busk, fra Jordhul til Jordhul, og den lille Rødbryst spænder Struben og synger sin Livsglæde ud. Vandet risler med smaa, glade Kluk gennem Bække og Grøfter, og Hyrden har kastet sin Vinterdragt — se — bare Arme, bare Ben, Kinden brun, Glans i de mørke Øjne, Poppelrakler i det sorte Haar.

Foraaret drager gennem Dalen. Hvert Skud maa briste, hvert Fugleæg maa revne — hvert Bryst, som kan aande, hæve sig mod Livet i Jubel og Sang.

Og Vagabonden, som drog ud for at vinde nyt Land, ser, naar han staar ved Rio Negros Bred, at her er godt at være. Her er Opgaver for en Mand, som ønsker at leve et Liv i Arbejde, under en Sol, der skinner paa sund Jord og en vidunderlig smuk Natur.

Har du set Dalen ved Flodstigning en Aften under Solnedgang, naar Veje og Stier er forvandlede til Vandstrømme, i hvilke gyldenbrune Skyer spejler sig og lægger Guldglans ind mellem de nysudsprungne Gyvel, mens Bierne endnu engang før Natten kommer, søger Honning i de gulrøde Kroner?

Har du set den gamle Koloni i Rio Negrb, om Byen Roca? Har du set Vinbondens Glæde, naar han betragter de brydende Knopper og Rankerne, der slynger sig om Staaltraad, Hektar paa Hektar? Eller har du hørt Hyrderne, naar de synger og traller bag Gedeflokken, mens smaa Kid springer om i Dans til Bjældeklangen? —

Vi staar ved en lille Hytte nede ved Floden. Det er Gedeavleren Don Pedros Hjem. En Hytte, bygget af Ler og Ris. Indenfor et Fyrsted, et Bord, en Bænk — og en Seng til syv Personer, Far, Mor og fem dejlige, snavsede Unger. Her er Livsglæde hos disse store og smaa Menneskebørn — Arbejdsløst og Fred i det lille Hjem. „Mad og drikke har vi nok af — Gede kød, og Fisk fra Floden, Hønsene lægger Æg, og der er Mælk i Geden Yver.“

Hvor er her lunt i denne Rede. Hvor er det Syn dog smukt, Moderen med sit Barn ved Brystet. En lille Dreng, kaffebrun og blød. Hans Øjne er store og

straalende — han knuger de smaa Hænder ind mod Moderen, idet hun bøjer sig ned over ham og smiler.

I et Hjørne af Stuen ligger en Kalkun og ruger, paa en Halmduge sover et tamt Bæltedyr og under Taget, paa en Pind, sidder en søvrig Papegøje og nikker mod Sollyset, som trænger ind gennem et Hul i Gavlæggen.

Det er Indianere, disse Mennesker, Pampaens Børn. For kun faa Aar tilbage kæmpede deres Fædre mod Kulturens Indtræng. Nu lever de brune Folk i Fred og Forstaaelse Side om Side med den hvide Mand. Men snart kommer den Tid, da Sletten ryddes, og Floven overalt sættes i den jomfruelige Jord ved Rio Negros Bred. Fabriksbyer vil rejse sig, Kulturen vil tage Magten og nye Slægter vil afløse det Folk, der som Flodens Sønner, Pampaens Børn, blev skabt til at herske paa de store Sletter.

Bløde, smeltende Toner lyder fra en Guitar. De brune Drenge sidder lejret om Baal, i Hvil efter Dagens Slid. Klægende, sørgmodige Toner bryder Aftens Stillehed, glider bort over Sletten, dysser de gamle og trætte til Ro og vækker Længsler i de Unges Hjerter.

Rio Negro Nætterne med de evige Baal, tunge Stjerner over den bakkede Slette, Floden, der løber sort og rolig gennem Dalen, hvor Kvæget græsser frit, hvor Menneskene lever uden Sorger for Dagen i Morgen. „Vort Hjem bygger vi selv, — vore Børn leger med Fuglevrimlen — og Dagen er fuld af Sol.“

Hver Morgen før Sol staar op, stiger Røgen fra de lave Lerhytter, og smaa, brune Unger kravler ud gennem de lave Døre til Dagens Leg, til Livet paa den grønne Pampa. — Men en Aften,



Heksens Gedebutle,

naar Vagabonden søger nedad mod et af de mange Lys, Baalene, som brænder ved Flodens Bred, fanger han Velkomstord fra Mændene, der holder Aftenhvil om Ilden. — Vi har nydt vor Matè, vi har sludret og skæmtet. Nu sidder vi bare tause og lytter, drømmer, mens Guitarspilleren lader sine Fingre bevæge sig let henover Strengene. Hans Blik søger ind i Ilden, som vil han lokke Toner, rige og varme, fra de stærke, glødende Farver. Eller drømmer han ogsaa? Er det en stille Klage, en Længsel efter Fædres Daad — en Drøm om at bryde Floden, om at drage ind i det Land hinsides, hvor ingen Fod har traadt? Ser han den truende Fare, den nye Tid, som kommer — Kulturens Haand, der vil dræbe Dalens Fred? Nej, thi hør. Tonerne faar Kraft og Glæde, Smil tegner sig paa alle Ansigter, een slaar med Foden i Takt til Melodien, en anden nynner, og snart lyder Sang og Jubel — Gaucho Sange om Daad og smukke Kvinder.

„Husker du Dansepigen fra Byen?“ „Carampa, ja.“ Og se, Alfredo rejser sig og danser til en lystig Melodi. — „Saadan dansede hun — ja, saadan.“ Han hopper og springer, han danser rundt om Baalet, mens Kammeraterne ler, og Flammerne sender smaa Gnister som et Fyrværkeri over den før saa tause, nu støjende Flok.

Floden Rio Negro, den sorte Flod, lytter ogsaa og fanger Tonerne fra Guitarens Streng, alt mens den sender Bølgeskulp mod de gyvelklædte Skrænter og lader Stjernemængden spejle sig i det mørke Vand.

Har du hørt om Floden — Flodguden, der hvert Aar drager Masser af Mennekeliv med Strømmen? Har du hørt om Indianerpigen, der spejlede sig i dens Vand? At hun ikke saa sit eget Billede, men fangede et Blik dybt nede, der talte om Længsel og Elskov — at hun blev Flodgudens Brud? Har du hørt Strømmen hviske om skønne Egne, den mødte paa sin Vej? Om Andesbjergene med den evige Sne — om Urskoven, hvor der vokser sælsomme Blomster med Farve og Duft? Ved du, at Floden hvert Aar lokker og drager unge Mænd og Drengene med sig? „Drag bort“ hvisker den — „at nye Mennesker kan finde Plads ved min Bred, dyrke min Jord og lede Vandet ud over Dalens Enge.“ —

Sangen er forstummet, nu fortælles der Sagn og Eventyr. De har været langt

omkring disse Drengene, som sidder om Baalet. De blev født paa en Hesteryg. De har Vagabondens Blod i deres Aarer, og mangt og meget kan de fortælle om, hvad de saa mod Øst og Vest. De fortæller om Gauchouens Liv paa Pampa-



... Er det en stille Klage ...

en, om Campen og Landet længere oppe ad Floden, hvor Nordboen har slaaet sig ned og taget Jord. Der — i den ny Koloni, bygger lyshaarede Mænd Stenhuse og dyrker Jorden, hvor der før kun voksede Græs til Føde for Pampaens Dyr. — — — Jeg mindes pludselig en Have derhjemme — Tjørnen staar i Blomst, og Hylden dufter. Ungdom og Leg. Og nu her — Ungdom. „Kom, vi vil lege — to Mand frem for en Enke.“ — Men Alfredo vil ikke være Enke — man kan da ikke lege, at han er en Pige, naar man har skaldet klippet Haar og gule Gauchobukser. Saa leger vi, at „Enken er et Bæltedyr.“ „Det er vi med paa.“ — Og snart lyder Glædeshyl mellem de høje Acasier. — Sælkvevæddels. Det er rystende grinagtigt. Vi ligger i Græsset og vrider os af Latter. —

Og Natten gaar.

Store Flokke af brogede Papegøjer kommer flyvende til Floden for at tage Morgenbad. Nu kommer Morgengry —

det er Tid at spredes. Solpletter, store og smaa, ligger paa den lyse Flodbred og paa det mørke Vand.

„Til en anden Dag vi mødes igen.“ —

Nu begynder Dagen. Der kommer en ung Knøs løbende ned over Sletten, mod Floden til Fisketur. En Indianerknøs paa vel 16 Aar. Saa brun er han — saa let løber han — Livsmod og Livsglæde. Han ved, at Livet er dejligt. Duggen væder hans Fod — Tjørnen strejfer hans Haar — og han forsvinder bag Monen.

Til Floden. Mellem blødt Græs, mellem høje Siv og Fuglekvidder. Blishønen klukker sine smaa til Samling. Hejren skriger, og store, spættelignende Fugle banker Larver frem under Acasietræernes grønne Bark. Mellem Aakandeblade svømmer nyfødte Ællinger, mens Andemor er lutter Øjne og klar til at tage Kampen op mod baade Ørnerak og lumske Vandsnoge. De bladskærende store, sorte Myrer er denne Morgenstund spadseret helt op fra Montén, flere Kilometer ned til Floden for at hente friske Løgblade. I tusindvis spadserer de op over Bakken, hver med sit Blad i den store Bidemund. Alle følger de den samme smalle Sti. Ingen Forhindringer skyes — aldrig udenom — op over en Sten — lige frem over en væltet Træstamme, møder de et Vandhul — lige igennem det — hjemad til Tuen.

Her var saa stille før, men nu pludselig lyder der fredøvende Larm. Det er Papegøjer fra Bjærgene, som kommer ned for at bade. Silken en Tøsesludder, silken en Skrigen og Sladren. Al anden Fuglesang forstummer. Silken de kan pjaske sig, mens Knævren gaar. Men en stor Grib svinger ned over Flokken, og en smuk Frøken Poppe føres bort til det store Acasietræ, hvor tre sultne Gribbeunger venter paa den første Morgenbid. — Et Ramaskrig — alt, hvad kan skrig skrige — skælder ud. Aldrig Fred — altid Kamp, disse forbandede Rovfugle.

Et Sted, hvor Floden gaar udenom en stor Pynt, ligger en lille Flodp. Her bor Kong Pablo. Nej, han er ikke Konge, vi kalder ham bare saadan, thi han er Verdens lykkeligste Mand. En Kone har han, en lille, næsten sort Kone, køn, fed og venlig — altid glad. Og otte dejlige Unger, bunduartige, som Børn bør være det, naar de bor paa slig en Ø. Ingen Prygl og ingen Skolegang. Far kan ikke læse eller skrive, Mor heller ikke, men fange Oddere, flette Kurve, skære i Læder, væve Tæpper og malke — kun Gud

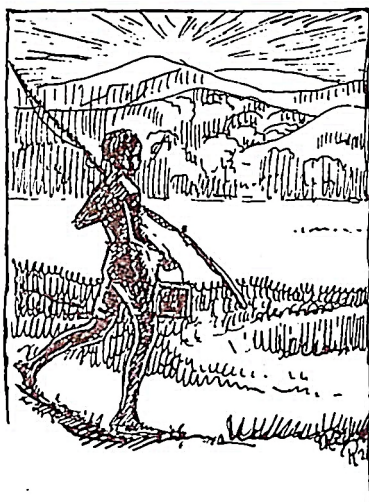
alene ved hvormange Geder om Dagen. Huset, Slottet, det er en Hytte af Ris. „Jamen naar det regner, hvad saa?“ „Ja, saa bliver vi vaade, men naar Solen skinner, tørrer vi igen.“

Mens Solen brænder, gaar vi Øen rundt. Plantevegetationen, men intet under Kultur. Blomstrende Tjørn — et Hav af gule Rudbecias og hvide Margueriter. Præriehønerne kagler op ved vore Fødder — smaa Harekillinger smutter omkring mellem det høje Græs — Fuglesang og Blomsterduft.

„Alt dette er mit, her bor jeg, her lever jeg.“ — Lykkelige Mand!

„Har du set Gedeskindene paa Busken der? Det er Sengetøj.“ Naar Solen er gaaet ned, bliver de bredt ud i en lang Række foran Huset. Her sover Fatter, Mutter og alle Rollingerne til Sol staar op igen. — Det lyder som et Eventyr.

Mens Pablo gaar paa Jagt og Fiskeri, dyrker Mor Pablo Hjemmeindustrien. Hun syr og væver. De store Unger hjælper til, og de smaa strejfer om paa Øen



Livsmød og Livsglæde.

i Leg, i Frihed. Naar de største bliver større, stikker de hjemmefra, og Don

Pablo glæder sig, thi saa er der Plads til flere, og der kommer mange endnu. Saadan er Livet — naar Ungerne er store, bliver Pladsen for lille. Flodbredden derovre paa den anden Side frister. Vi svømmer over, vi kan tumle os, vi kan staa paa egne Ben — vi, Don Pablos Børn fra den lille Ø i Floden.

Tror du ikke paa, at disse Menne-sker er lykkelige? Tror du ikke at de nyder Dagen og Skønheden? Jeg har set Glansen og Glæden i Don Pablos Øjne, naar han saa paa Floden, der farvedes ildrød under den nedgaende Sol. Jeg har set ham bøje sig over de blomstrende Kaprifolier, der vokser langs Flodbred-den — set ham indsuge Duften fra de vilde Roser, som den, der glæder sig over Naturen og dens Skønhed. Og jeg har set hende, den lille Mor Pablo, naar hun sad i Solen og syslede med sit Barn. Jeg har set hendes Glæde, naar hun løftede den lille Purk mod sit Ansigt og kyssede hans Øjne.

— Jeg ved, at jeg har besøgt et lykkeligt Hjem. *Sigurd Strangen.*

DET TABTE VÆDDEMAAL. • Af POUL M. JENSEN

„Bamse“ kom gaaende hen ad Hovedgaden i den lille jydsk Provinsby. — „Bamse“ var den tykkeste og morsomste Spejder i den daværende „gule“ Trop. — Han var i daarligt Humør, han manglede nemlig Penge, og spekulerede nu paa, hvordan man kunde „rejse“ et Par Kroner.

I sine mørke Tanker over Pungens Tilstand mødte han Vennen Frede. De gik i Klasse sammen. Mødet var ikke hjerteligt — de kendte hinanden for godt. Det blev kun til et: „Davs du.“ De fulgte saa ned ad Gaden.

„Du, hvilken Patrulje, „Falkene“ eller „Høene“, tror du vinder Konkurrencen i Morgen?“ spurgte Bamse.

„Høgen“ absolut, svarede Frede.

„Jeg holder paa „Falken“, svarede Bamse, „skal vi for Resten ikke vædde — 2 Kr. f. Eks.“

„Jo, lad gaa.“ De gav hinanden Haandslag og skiltes.

Den næste Dag kom — og „Falkene“ vandt. Bamse straaled, fordi nu kom der to Kroenr i hans Pung — og to Kroner skulde han lige bruge.

Næste Gang Bamse manglede Penge, gjorde han det samme: han væddede. Og han vandt. Næste Gang igen, og næste, og næste væddede Bamse — og altid vandt han. Han gjorde det til Regel, at

naar han manglede Penge, lavede han et Væddemaal. Det var rart behageligt, syntes han. Og Bamse blev berømt for sine Væddemaal og ogsaa berygtet.

Da Bamse var blevet konfirmeret forlod han den „gule“ Trop, og meldte sig ind i K. F. U. M. Troppen. Ogsaa dertil var hans Rygte naaet.

Paa det første Patruljemøde i den nye Patrulje spurgte Tage, Patruljeføreren: „Er det dig, der vinder alle Væddemaal?“

„Jo, det er mig?“

„Jamen, hvordan i Alverdens Riger og Lande bærer du dig ad?“

„Tja — det er en Forretningshemmelighed.“

„Aa, du kunde godt fortælle mig det.“

„Well — hør saa! Jeg læser i Folks Øjne.“

„Altsaa en Slags Tankeoverføring?“

„Ja, det kan man godt kalde det.“

„Kan du læse noget i mine Øjne,“ spurgte Tage.

„Ja, jeg kan læse, at din Ligtorn paa venstre Fod gør meget ondt.“

„Sikke noget Vrøvl — Jeg har ingen Ligtorn paa venstre Fod.“

„Saa —“

„Du vil maaske ikke tro mig? Skal vi vædde?“ Tage glemte vist i Øjeblikket, med hvem det var, han væddede.

„Ja, hvormeget?“

„Aa, — lad os sige 2 Kroner.“

„All right — 2 Kroner!“

De gav hinanden Haanden. Tage tog derefter hurtigt Skoen og Strømpen af venstre Fod. Alle Spejderne saa nu, at der var ikke det mindste Spor af en Ligtorn — hverken over, under eller imellem Tærne.

„Du har tabt dit Væddemaal,“ sagde Tage.

„Ja, det har jeg. Men jeg kan jo ogsaa en Gang imellem fejle. Her er dine 2 Kroner.“

Man fortsatte Mødet, men kunde ikke lade være med at drille Bamse lidt.

— — —

Nogle Dage efter mødte Tage Bamses forrige Patruljefører. De to Førere talte sammen om fælles Interesser. Under Samtalen bemærkede Tage:

„Det er noget rigtigt Sludder, at Bamse altid vinder et Væddemaal. Han væddede 2 Kroner med mig, at jeg havde en Ligtorn paa venstre Fod. Selvfølgelig tabte han.“

Den anden svarede: „Du er ligefrem rørende dum. Bamse har væddet 5 Kroner med mig, at paa det første Patruljemøde kunde han faa dig til at tage Skoen og Strømpen af venstre Fod, medens alle Spejderne saa paa det.“

ET TROPSHUS TIL HUNDREDE KRONER!

Tanken om Hyttebygning fik jeg først ved at læse „Spejd. Mag.“, d. v. s. den havde været der før, men fik først Fart ved de forsk. Artikler i Bladet.

En Dag omkring Jul gik jeg til Ejeren af Strandbjerggaard og fik her Tilbudelse til at bygge et Hus paa den saakaldte Klippe, en Odde, der ligger ca. 4 km fra Struer, men paa den modsatte Side af Fjorden; her var Vand paa 3 Sider, frisk Luft og Sol.

Nu var Begyndelsen gjort. Nogle Uger senere fik jeg gennem en af Spejderne at vide, at en Spejderfader var ved at nedrive nogle Ishuse m. m. Jeg fik fat i Manden og bad om alt det gamle Træ, der kunde blive tilovers. Resultatet blev, at Skurene blev solgt paa Auktion, men vi fik Resterne af et Materialskur, der var af nyere Aargang, og her fik vi alt Bjælkeværket og Brædder til 2½ Væg samt Rammerne til 3 Vinduer (uden Glas). Desuden besprøgede samme venlige Fader det hele kørt ud paa Klippen, hvor vi i Forvejen havde lavet Grunden, idet vi jævnedes et

Stykke 4 × 6 m af og kørte ca. 16 Kærrelæs Sten og Grus paa for at hæve mod Oversvømmelse. Dette var i Marts Maaned. 2 Spændage gik med at rejse Bjælkeværket, det var 10 × 10 cm Bjælker, og de 4 Hjørnestolper blev sat en god halv Meter ned i Grunden. Saa blev Tagbjælkerne lagt paa, efter megen Besvær og efter at være drattet ned en Gang laa de fast og godt. Nu begyndte vi at slaa Brædder paa, først mod Øst, saa mod Syd, og senere noget af den vestlige Væg — men saa var der heller ikke flere Brædder.

Nu henvendte jeg mig til Direktøren for et Trælastfirma, der elskværdigt lod os faa, hvad vi havde Brug for, til den billigst mulige Pris paa Ratebetaling efter Behag.

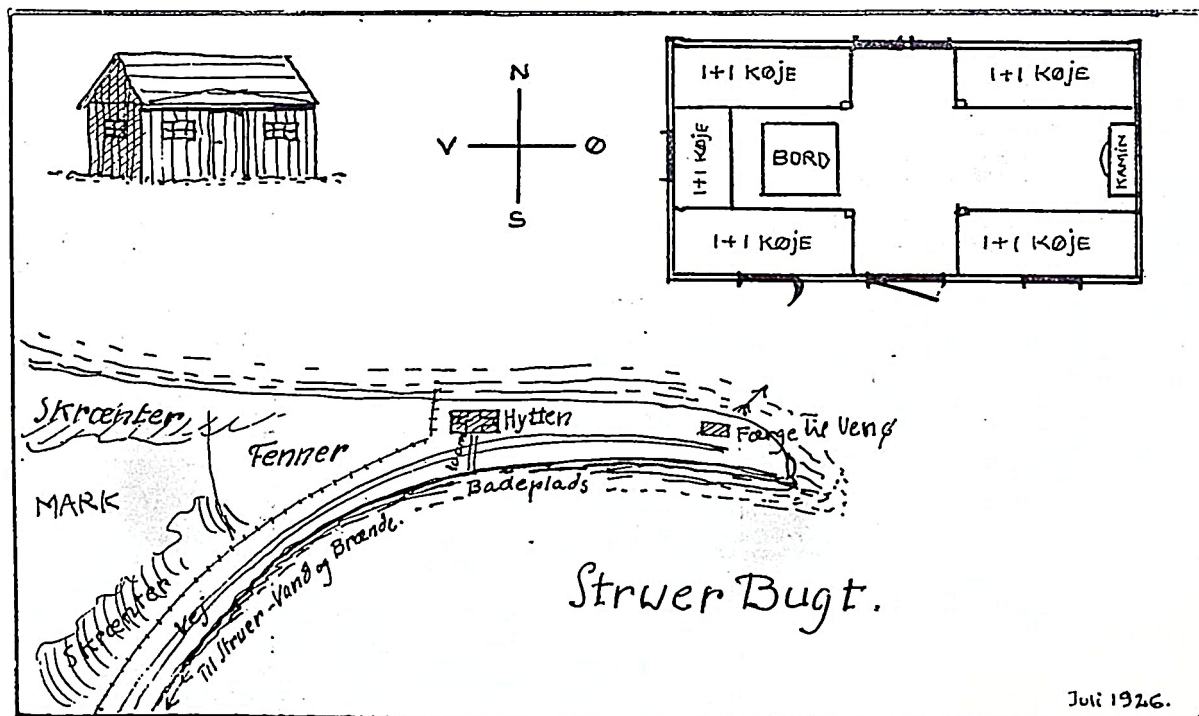
Saa gik den løs igen. I en laant Baad sejlede vi de 2 første Paaskedage først 96 2¼ m Brædder over Fjorden og saa 48 3½ m Brædder samme Vej — ialt 3 Mil paa en Formiddag. Tiden gik saa denne Dag og den næste med at dække de sidste Sider og lægge Taget paa.

En Søndag kørte vi, 4 Ulveunger og 3 Spejdere, en Trækvogn med 12 10½ Alens Brædder, 3 Ruller Tagpap, 1 Sæk Cement à 85 kg, 1 Kasse med Søm, Værktøj med mere i øsende Regn de 4 km, hvoraf de sidste 1½ gaar ad sandet og opkørt Vej, ud til Huset, hvilket tog 3 Timer.

1 Dag gik med at lave Cementgulv. 16 Læs (en laant Møgbør) Sten, 8 Læs Grus og 1 Sæk Cement.

En Søndag roede vi 50 Mursten (de 100 var kommet derud Dagen før) og 1 Ballie Cement til Kaminen over Fjorden. Vandet gik ca. 2 Tommer fra Rælingen! Disse 150 Sten og Cementen bar vi de 100 m fra Stranden op til Huset; det Stykke Arbejde var vi 10 til, og det tog en hel Formiddag.

Nu begyndte vi at slaa Køjerne (faste) op og lave Bord m. m. Væggene blev beklædt med Pap indvendig. Taget fik Tagpap, og Vindskeder blev lagt paa, Døren sat i og Skodder lavet. Der er 10 Køjer, hvoraf de 6 er bredere og de 4 til Ulveunger mindre.



Juli 1926.

Kaminen, der endnu ikke er færdig (mangler Toppen), er beregnet til Kogning.

Huset blev tjæret med finisk Tjære med rød Maling blandet i. Resultatet: chokoladebrunt. Maalene er 4,75 m langt, 3,25 m bredt, 2 m til Tagskægget og 3 til Tagryggen. 1 Vindue paa hver

Side Døren, et mod Vest og et dobbelt mod Nord, alle med Skodder.

Af Arbejdsstyrke har der været 6 Spejdere og 4 Ulveunger, og nogen Hjælp fra fremmede ved Husets Bygning har vi ikke haft.

Der er ca. 1 km til Vand og Brænde, 100 m til Saltvand, god og dyb Bade-

plads. 4 km til nærmeste Købmand. Æg og Mælk kan faas paa Gaarden ca. 1 km derfra.

Huset har kostet os ca. 100 Kr., naar alt medtages, og det skal som før meddelt benyttes som Vandrehytte.

E. G.

Absalon Rovers, Absalon Kolonne, bygger Hus

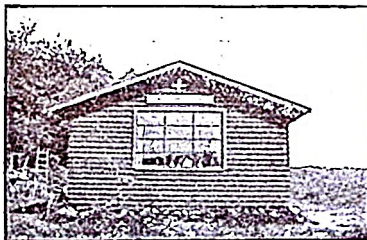
I menkomst blev vi enige om, at vi vilde i December Maaned til vor Julesambygge et Blokhuse, og efter et Par Møder var vi saa langt fremme, at vi kunde begynde.

Grunden, der ligger i Paradismarken ved Rude Skov, har vi lejet af Herr Postassistent Mouritzen, Holte. (Pengene til at bygge Hytten for: Se i Nordisk Spejdersport). I Midten af Februar begyndte vi saa, under Ledelse af en af Rovernes Broder, der var Tømrer, og hvem vi skylder en Del for, at Hytten blev saa god, som den er.

De første Søndage, vi byggede paa Hytten, var slemme, det haglede og sneede, saa vi var godt medtaget, naar vi om Aftenen kom hjem til Byen. Til Paaske var vi saa langt fremme, at vi kunde sove ude om Natten, og i de 5 Paaskedage kom vi langt med Bygningen, foruden vi ogsaa havde et lille Stykke Jord, der blev dyrket op og lagt Kartofler og saaet forskellige Grøntsager i, som vi i Løbet af Sommeren har Brug for.

Først i Maj var vi saa langt, at vi kun manglede at male og fernisere, saadan at vi i Pinsen kunde invitere Troppe og til Hytten, hvor den laa i Teltlejr. Pinsedag gik for Spejdernes Vedkommende med Gennemgang af II. og I. Kl. Prøven, og Natten til 2. Pinsedag havde vi en Natøvelse med Spejderne,

der blev delt i 3 Hold og ført ud i Skoven, hvor de saa fik Ordre til at gaa saa mange Meter mod S. Ø. (uden Kort) eller efter hvor de nu var ført hen, for



Roverhytten.

saa til sidst at samles ved et bestemt Sted, der var markeret med en Flagermuslygte. 2. Pinsedag fortsattes med de forskellige Prøver, indtil de om Eftermiddagen cyklede hjem. Den ene af Roverpatrolierne var paa en Cykeltur til Jægersborg, medens den anden fortsatte Arbejdet med Hytten.

Den 6. Juni, den sidste Søndag vi arbejdede, var der rigtig Gang i det, Flagstangen fik den sidste Omgang Maling, før den blev rejst. Søndagen efter skulde Indvielsen af Hytten finde Sted.

Lørdag-Søndag den 12.—13. Juni: Indvielsen af Hytten var sat i Forbindelse med Kolonnelejr. Kolonnens Førere havde vist os den Ære at lægge Lejren paa den Grund, der hører til Hytten, Roverne skulde saa indrette Lejren og sørge for Brændsel, og hvad der ellers hører til. Lørdag Aften ankom Kolonnens 6 Troppe og 5 Ulve Flokke, der fik anvist deres respektive Lejrpladser, og lidt senere paa Aftenen ankom 6. Vesterbro Trop under Ledelse af Tage Carstensen, der ligeledes fik anvist Lejrplads. Ialt var der samlet ca. 200 Spejdere og Ulve med 30 Telte.

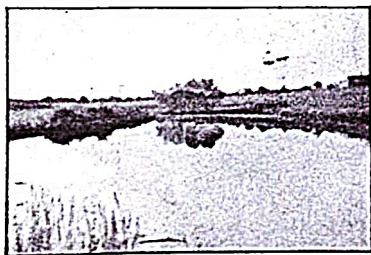
Om Aftenen var der Lejrbaal under

Ledelse af 1. Absalons nye Assistent, der er kendt over den halve Jordklode under Navnet H. C. De forskellige Flokke gav deres mere eller mindre gode Glansnumre, efter dem gav Troppen deres. En Del af Omegnens Beboere var til Stede. Kl. 10 gik alle til Ro undtagen en Del af Førerne, der skulde lægge Øvelserne til den næste Dag og som Følge deraf først kom til Ro, da Solen begyndte at stige op.

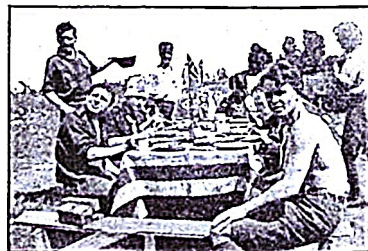
Søndag Morgen: Kl. 7 blev der blæst Reveille, og Kl. 9 var alle samlet paa Paradepladsen, og efter at George havde meldt klar til Kolonnechefen, gik Flaget til Tops, medens der blev sunget: „Der er ingen Ting der maner“.

Kl. 10 begyndte Øvelserne. Til Ulvene var lagt en Øvelse, som nogle af vore kække Flokførere i Forvejen havde gennemgaaet paa Førerkursuset paa Hinds-gavl, hvilken Øvelse Ulvene klarede flot, derimod var Spejdernes Øvelse mindre vellykket, hvilket saa vidt jeg ved skyldtes et Par lidt for ivrige Førere.

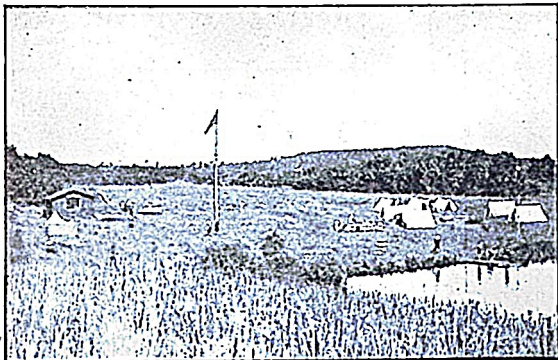
Kl. 1—3 var der Besøgstid for Forældrene, og Kl. 2 samledes Kolonnen med Front mod Hytten, der skulde indvies. Efter at Kolonnechefen havde budt velkommen, holdt Divisionsraadsformanden, Herr Murermester Harald Petersen, Indvielsestalen, i hvilken Murermesteren lagde Vægt paa Roverarbejdet og i det hele taget alt Spejderarbejde. Derefter



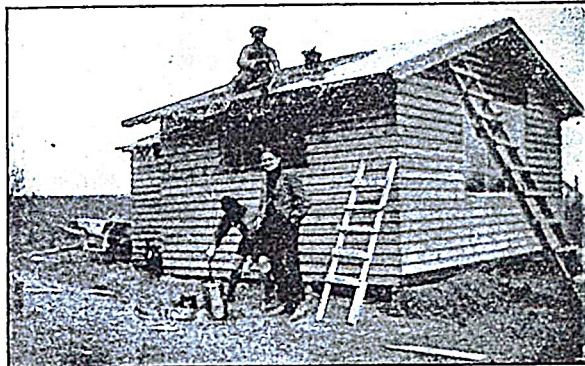
Udsigt fra Hytten.



Jordbær med Fløde.



Udsigt over Lejren.



Roverhytten bygges.

blev Hytten døbt, en Frk. Jeppesen traadte frem og sagde et Par pæne Ord og ønskede Hytten og Roverne en god Fremtid, Frk. Jeppesen fjernede derefter et Flag, der var hængt for Navnepladen, og Hytten var døbt „Roverhytten“. Til Stede var bl. a. Divisionsraadsformandens Hustru og Familie, Divisionschefen Herr Palm Greisen, Formanden for Hytteudvalget Herr Lngeniør, cand. pol. lyt. Halfdan Lav, Tropsraadet, en Del Forældre og m. fl.

Den efterfølgende halve Time gik saavel Gæsterne som Spejderne i Gang med at fjerne de godt og vel 150 Liter Chokolade og dobbelt saa mange Stykker Wienerbrød, der ellers pyntede saa godt op i Lejren. Kl. 4 blev Lejren brudt ned, og efter en Parade marcherede Kolonnen afsted.

Roverne blev tilbage og sluttede Dagen med et lille hyggeligt Lejrbaal.

Lørdag-Søndag den 3.—4. Juli havde vi inviteret 5 islandske K. F. U. M. Spejdere, der skulde med til Ungarn, ud til „Roverhytten“. Lørdag Aften var vi alle til Lejrbaal hos Holte Spejderne og deres Københavnerdreng, Kalle læste en Historie op, og ellers blev der sunget og spillet hele Aftenen.

Søndag Morgen havde vi Parade sammen med Københavnerdrengene, der af Holte-Spejderne er inviteret i en 14 Dages Lejr, og medens vi alle sang Flag-sangen, gik det islandske Flag op paa

vor Stang og Dannebrog paa Holtes Stang. Efter en Velkomsthilsen til de islandske Spejdere førte vi dem rundt i Skoven (der er jo ikke Skov paa Island af nogen Betydning). Om Eftermiddagen overværede vi en Opvisning, Holte-

SPEJDER-FOTO



Spejderliv ved

spejderne havde arrangeret for Københavnerdrengene og deres Forældre, der var inviteret ud i Lejren. Det er i det hele taget en Fornøjelse at se, hvordan Mouritzen og hans Spejdere hænger i for at undeholde og i det hele taget sørge for Københavnerdrengene, for ikke at glemme Mouritzens Hustru — Louise, der er som en Moder for dem alle, det er en Fornøjelse at se Louise fare rundt i Lejren med en Grydeske i den ene Haand og Mad i den anden, det er Louise her og Louise der, der savnes ikke Mad i den Lejr, hvor Louise er Køkkenchef. Det er en virkelig Good-turn, der her er bleven lagt for af Holte-Spejderne. *Godt gjort, Holte-Spejdere.*

Søndag Aften arrangerede vi Lejrbaal til Gengæld for Aftenen i Forvejen, og Aftenen sluttede med et Tjilkerlik for de islandske Spejdere, der til Gengæld gav det islandske Korpsraab, hvilket vi ikke forstod et Ord af.

Sommerferien var lidt forskellig i Aar. 6 af Roverne deltog i Turen til Ungarn, nogle tog til Bornholm, en Del tilbragte Ferien i Roverhytten, der i Sommertiden er besat saa godt som hver Dag og Nat.

Vi er i det hele taget vældig glad for vor „Roverhytten“, der i Fremtiden vil blive et Samlingssted for vort Roverarbejde, og vi haaber i Løbet af Sommeren og Efteraaret at kunne samle en Del fremmede Rovers om Lejrbaalet.

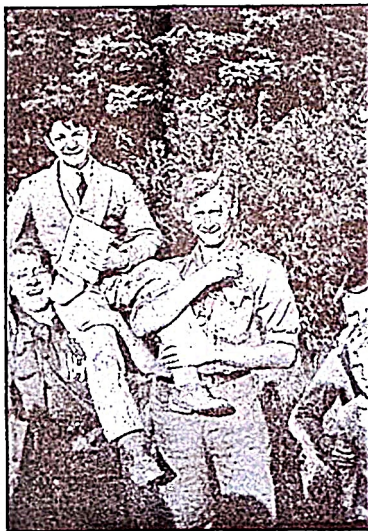
Glear Lake i U. S. A.

I Københavnerlejr

Hvor er det trist at sidde tilbage i en tom Lejr! Jeg sidder oppe i den ene Ende af Lejren, paa „Sønderbro“, og ser ned ad „Strøget“ over de hvide Telte, som Spejderne allerede er ved at tage ned, skønt det kun er et Par Timer siden alle de lystige Københavnerne drog bort. Tænk, er det allerede saa længe siden. Jeg synes endnu, jeg kan høre dem tumle sig om Teltene. Ak ja, her er rigtignok oplevet en Del paa to Uger.

I Tankerne giver jeg mig til at genopleve det hele. Den første Uge, som var saa rig paa Regnvejr og Blæst, den var ikke morsom. I den Uge maatte vi staa for en haard Prøve, og Hjemve rasede med godt Udbytte. Det var en rigtig uhyggelig Tid, men den havde dog uforglemmelige Timer. Hvem mindes ikke den Nat, det frygtelige Uvejr rasede over Lejren, „Rødgrødsturen“ til Giesegaard, Regnvejrdsdagene, da vi boltrede os i den store Lades Halm, og de Timer, vi tilbragte med Leg i „Solskinskrogen“, hvor vi bag Skoven fandt Læ mod Regn og Blæst. Flagparaderne glemmer vi heller ikke. Det kneb at faa nogenlunde Orden paa de mange Drenge; men efterhaanden kom der da ganske god Skik paa det hele.

Ja, der er en uendelig Mængde Smaating som giver Minderne om Lejren Dybde; men enkelte Begivenheder rager dog i Vejret som Taarnene, der giver Byen det festlige Udseende. Der var nu f. Eks. den Dag, Kokkene stak af. De havde faaet en ordentlig Overhaling af den ene „Diktator“ ved Middagsparaden. Det blev de fornærmede over. Med „Forplejningsministeren“ i Spidsen hentede



„Kattekongen“.

de deres Kluns og Telt, „Kokkeskibet Constance“, og flygtede. Da blev Drengene nervøse. Hvor skulde de nu faa Mad fra. Og den vilde Jagt gik over Landet. Ingen lagde Fingrene imellem, da Kokkene endelig blev fundet, og det var alvorlige Knubs, der blev uddelt. Naada, hvor der vankede tørre Prygl til begge Parter. Og det var meget lange Ansigter, der kom hjem i Lejren om Aftenen, da det blev opklaret, at Flugten var „lavet“. Næsten lige saa spændende for Vagtholdet var Lejrens sidste Nat, da nogle Banditter forstyrrede Nattefreden ved deres Tilstedeværelse. Der svirrede mange Rygter i Lejren om Morgenens, og de forstummede først, da Bruno kom slæ-

med 2. Bykolonne

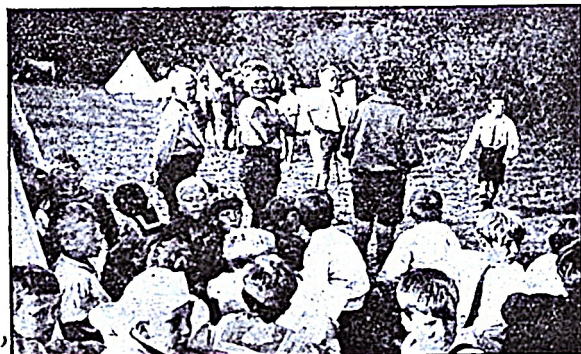
bende med de maskerede Banditter. Han havde omringet dem, og det viste sig at være tre af Lejrens Spejdere. Stor Jubel.

Køgeturen mindes vi alle med Begejstring. Det var vel nok en højfin Dag. Vi var, 85 Mand, Køge Turistforenings Gæster en hel Dag. Her er Programmet: Strandbad, Chokolade med Wienerbrød paa Strandpavillonen, Biografur og Middag paa Hotel Hafnia. Jo, vi var rigtignok alle sammen enige om, at Køge var en dejlig By.

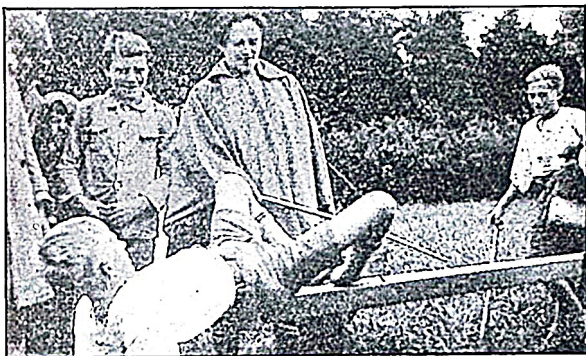
Alle de mange Konkurrencer i Lejren morede os ogsaa. Og Knud Jensen havde da ogsaa sprget for mange Præmier til dem. Der var Bueskydning og Spydkast, der var morsomme Forhindringsløb, Trækjavring, Røverlegene langs Aaen og den sidste Dags Tøndeslagning med det store Slagsmaal om ingen Ting, Chokoladegildet i Parken, da Forpagter Krarup beværtede os med saa meget Chokolade og saa mange Kager, vi kunde faa ned. Lektor Engsig-Karup fortalte Historier og Forpagteren sluttede Festen med en smuk og begejstret Tale til os.

Jeg tror nok, at Lejrbaalene ved den gamle Stendysse bidrog deres væsentlige Del til, at vi sent, maaske aldrig glemmer Lejren. Da stod Københavnerhumøret i lys Lue, og Omegnens Beboere flokkedes om os, for hver Aften flere, og glædede sig med os. Det var uforglemmelige Aftner.

— Og nu er det hele forbi. I Aften slukkedes det sidste Lejrbaal efter „Altid frejdig —“ og „Der er et yndigt Land —“ var sunget. I Morges lød Hornets spørgmodige Toner for sidste Gang. „Ørnereden“ er tom og „Bjørnbo“ for-



Paa Køge Strand. — Radio-Drengetimen. Skotterne spiller.



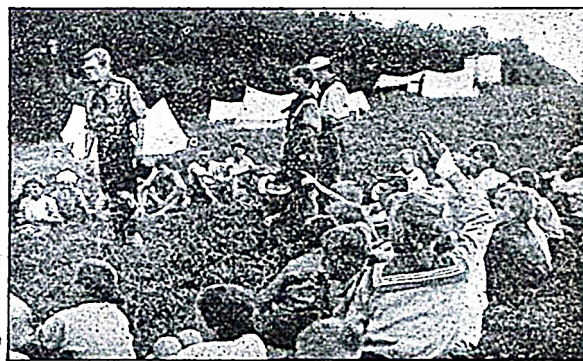
Et vanskeligt Foretagende.



„Uden Mad og Drikke —“.



Taarnbold.



Instruktion.

ladt. „Klareboderne“ og „Den glade Abe“ ser saa triste ud. „Kronborg“ og „Det skæve Taarn“ er allerede revet ned, og Spejderne er nu ved at pakke „Politikens Hus“ sammen. Ak ja, nu er Københavnerlejren ved Eskildstrup forbi. Ikke mere skal vi høre Drengene juble,

naar de saa Redaktør Carstensens Bil svinge ind i Lejren. De vidste alle, at det var ham, de kunde takke for disse Dage. Og det var med Sorg, de i Dag tog Afsked med 2. Bykolonnes Spejdere, som havde været deres Værter.

Det sved i mine Øjne, og min Strube

snepredes sammen, da jeg saa de sidste Dreng forsvinde ud ad Landevejen mod Stationen. Nu var de væk alle de raske, frejdige Dreng, jeg her havde lært at kende. Vi skal maaske aldrig ses mere. Hvor er det dog trist. Stender.

Det er altid morsomt at se, naar Spejdere viser, hvad de duer til. Deres stolte Motto: — Vær beredt — skulde jo gerne være mere end tomt Kling-Klang.

Vi bringer her en lille Beretning om en Spejder fra 2. Aabenraa, som ved sin hurtige og modige Optræden reddede en Dreng fra Døden:

Søndag den 13. Decbr. 1925 legede en Del Børn paa Slotssøen i Aabenraa. Af Hensyn til Slottets Svaner havde man slaaet Hul paa Isen, og Hullet var tiljagt med et tyndt Lag Is.

En 12-årig Dreng, Carl Dähnert, der

En Redningsdaad

var uvidende herom, kom derud, Isen brast under ham, og det vilde efter Øjenvidners Udsagn have været umuligt for Drengen ved egen Hjælp at komme op, og de tilstedeværende Børn formaade kun at raabe om Hjælp.

Spejder af 2. Aabenraa Trop, Hans Nissen Skjøth, der tilfældig var i Nærheden, hidkaldtes af Raabene, og da han kom tilstede, valgte han den ikke ufar-

lige Fremgangsmaade at mave sig frem til Vaagen, da der hverken var Stige eller andet i Nærheden.

Da han mærkede, at Isen var ved at briste under ham, tilkaldte han en af de største Dreng, og fik denne til at tage fat i hans Ben, og en Herre, der kom til, greb fat i Drengens Ben, saa H. Skjødt kunde mave sig helt ud til den druknende. Det maa antages, at Drengen og Herren, der holdt ham i Benet, var udenfor Fare, da de befandt sig paa den tykke Is. Paa denne Maade lykkedes det at bjerge Drengen Dähnert i Land.

I LEJR MED TUSIND NORSKE SPEJDERE



Oslo Kreds af „Norsk Spejdergutforbund“ afholdt i Dagene 3.—12. Juli en stor Lejrsamling ved Filtvet, som ligger paa Halvøen, der skiller Oslofjord og Drammensfjord. Lejrens Beliggenhed var overordentlig smuk paa en Skraaning ned mod Oslofjord, med Samlings- og Paradeplads lige ned mod Vandet. Gennem hele Lejromraadet, der var ca. 1 km langt, løb en rislende Bæk med det klareste og reneste Vand.

Der deltog ialt 1047 Spejdere i Lejren, fordelt paa 46 Troppe, foruden Gæstetrokke fra Stockholm, Helsingfors samt en K. F. U. M. Trop og 4. Bytrop fra København.

Lejrens Dagsprogram var lagt saaledes, at der var megen „Fritid“, der udnyttedes paa en udmærket Maade ved „Vandgang“, særlig da der fra Lejrledelsens Side var arrangeret Undervis-

ning og Konkurrencer i Svømning.

Der afholdtes en stor Terrænleg „Slaget i Hurum“ paa et „fritt opfunnet historisk grunnlag“. Kampen drejede sig om et Vaabenoplag, som i Begyndelsen af det tolvte Aarhundrede befandt sig nær Filtvet, og som de to Partier „Birkebeinerne“ under Ledelse af Kong Sverre og „Kuvlungerne“ under Ledelse af deres Høvding Jon Kuvlung stredes om.



En virkelig god Ide, som var hentet fra K. F. U. M. Spejdernes Korpslejr i Fjor paa Trellenas, blev under Navn af „Mølje“ bragt i Anvendelse. Det vil sige alle Troppenes Spejdere fordeltes i andre Trokke. I hver Trokke blev Trokksfører og Trokksassistenten tilbage, alle Spejderne rykkede ud, og i Stedet kom Spejdere fra alle mulige andre Trokke ind.

„Møljen“ varede fra Fredag Eftm. til Lørdag Eftm. og forløb udmærket. Der blev i det Døgn stiftet en Masse nye Bekendtskaber og en Del Venskaber, og det var ogsaa „Møljen“ Formaal.

Lejren afsluttede med et stort Lejrbaal, hvor Præmierne i de forskellige Konkurrencer blev uddelt, og hver af de udenlandske Gæstetrokke fik overrakt et Diplom til Minde om Lejren. E. D.

H V O R F O R

er der saa mange af jer, der endnu ikke er Spejdere? Ja — naturligvis ved jeg godt, at det kan være af den simple Grund, at I ikke maa. Men mon ikke denne Uvilje hos jeres Forældre kunde ryddes af Vejen, hvis I en Dag roligt og stille satte dem ind i, hvad Spejderliv i Virkeligheden er? Eller ved at bede dem gennemlæse den sidste halve Side af dette lille Skrift?

Eller skulde Grunden ligge hos jer selv? Mener I, det ikke er noget for jer, eller at der i hvert Fald er en Del Ting indenfor Spejdernes Rækker, som I ikke synes om? Maaske — men var det nu ikke alligevel et Forsøg værd? I ved jo ikke rigtigt, hvad det er, før I har prøvet det!

Vil I vide, hvorfor jeg er Spejder? Nuvel — det skal jeg gerne fortælle jer.

Hvis alle I, som trasker rundt derhjemme og keder jer og ikke ved, hvad I skal bestille, hvis I anede blot en Tiendedel af, hvad jeg har været med til, saa vilde I ikke holde jer tilbage — saa vilde I overvinde den sidste Rest af Modvilje og melde jer ind i en Trop.

Hvad jeg da har oplevet — spørger I.

Tja — jeg har prøvet lidt af hvert. Jeg har travet hen ad den solhede Landevej, i Flok med glade Kammerater, sunget saa Halsen blev tør, og mærket, hvordan Huden blev brun af Solen. Jeg har været med i spændende Smuglerøvelser, hvor Toldbetjentene havde Møje med at opsnuse de snedige Banditter. Jeg har kravlet lydløst frem gennem tætte Krat og klatret til Tops i de højeste Træer.

Jeg har lært at ligge i Lejr — langt borte fra Byens lumre og larmende Gader. En Lørdag Eftermiddag drog vi af Sted. Vi glemte Lektierne og Ugens Slid, da vi trak Kærren hen ad Landevejen eller med fuld Oppakning cyklede ind gennem Skoven. Vi rejste vore Telte ved den aabne Strand eller den stille Skovsø. Trætte og udasede krøb vi i Soveposerne. Laa og snorkede under det blafrende Lærred. Det kunde



hænde, vi vaagnede ved Fire-Tiden om Morgen og hørte Regnen tromme mod Teltvæggen. Men hvad gjorde det — Lærredet var vandtæt, og naar vi ved Syv-Tiden stak Hovedet ud gennem Aabningen, var Bygen drevet over. Luften var frisk, og Lærkerne sang højt oppe under Himlen.

I aner vist ikke, hvad Lejrliv er! Tænk at leve under aaben Himmel fra Morgen til Aften; At spise sin Havregrød og sine tykke Klemmer ved det hyggelige Lejrbaal — at styrte ud i Bølgerne og faa en Dukkert et Par Gange om Dagen — at bygge Bro over „rivende Aaer“ og kaste med Lasso paa Cowboy-Vis — at bygge Hytter i den tætte Skov og ligge ved Baalet om Aftenen og se Gnisterne hvirvle op mod den mørke Himmel.... ja, jeg kunde blive ved at fortælle jer Minder — jeg har nok af dem.

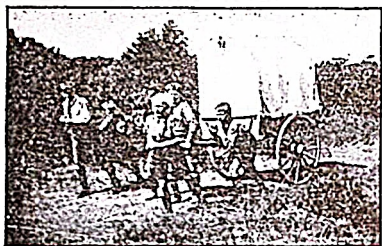
Jeg kunde fortælle jer om Sommer-Ture, som Troppen har foretaget — ikke blot i Daumark, som vi kender ud og ind, men ogsaa i Norge og Sverrig og Tyskland — vi har faaet set os om, kan I stole paa... hvis ikke jeg var blevet Spejder, havde jeg sikkert ikke set meget andet end Pærekøbing og Smørumnedre. Spejdere er velkomne overalt!

Og jeg har lært at være praktisk — i hvert Fald mere praktisk end jeg var før. Jeg kan da stege en Bøf og sy en Bukseknep i — og det er vist ikke enhver af jer, der kan det.

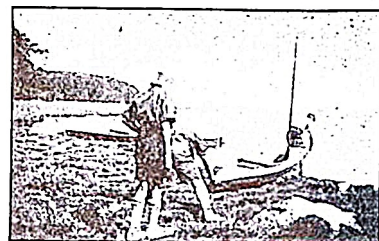
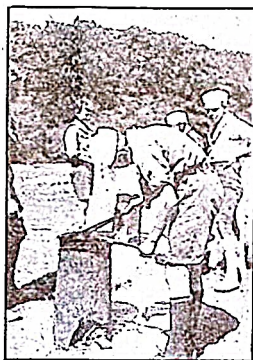
Men det kan slet ikke nytte, jeg prøver paa at forklare jer, hvad det er at være Spejder. Det maa opleves. Og saa meget ved jeg, at I er godt dumme, hvis I ikke allerede i Dag ser at faa meldt jer ind i en Trop. I aner ikke, hvad I gaar Glip af ved ikke at være med... Det er nu min Mening. — Har I Lyst til at se et Par Blade af min Dagbog fra de sidste to Aar? Det er kun et lille Udvalg af mine Billeder og et endnu mindre af mine Minder, men det er vist nok til at vise jer, at det ikke er helt Lyv, naar jeg fortæller jer, at

DET ER HERLIGT AT VÆRE SPEJDER!

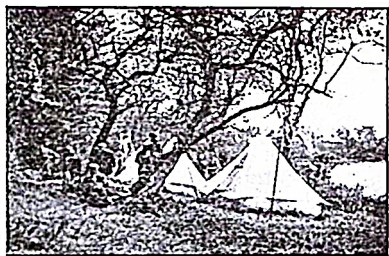
Værsgo — mine Herrer! Blad om og se selv!



Nej, hvor vi sled i det! Vi tog mindst femten Bakker, inden vi naaede vort Maal. Opad kneb det — nedad gik det næsten alt for villigt! Sikken et Skub der var paa! Af Banen, dernede! — Men sjovt var det!

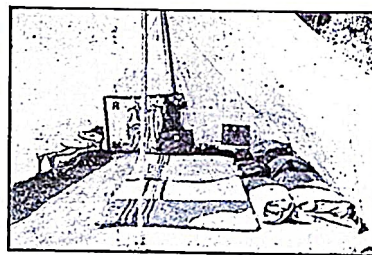


I Morges havde vi knippelfint Kano-vejr. Rolf og jeg bar Kanoen ned til Stranden. Jeg takkede ham for venlig Hjælp og stak „til Søs“. Den gaar glimrende — baade med og uden Sejl — og det er ikke svært at holde Balancen — naar bare man har Øvelsen!



Her er pragtfuldt! Lejrplads lige ved Søen. Vi fandt en fornem Granstamme inde i Skoven i Aftes. Den laa og spærrede Skovstien. Nu tjener den som Flagstang — om lidt gaar Dannebrog til Tops...

I Dag stegte jeg min første Bøf. Det var et spændende Øjeblik. Mine Kammerater stod og gloede rundt om og kom med nedsættende Bemærkninger — og da jeg bød dem en Bid, sagde de „Nej Tak“. Saa kan de lade være, tænkte jeg — og aad den hele selv. Jeg kan smage den endnu!

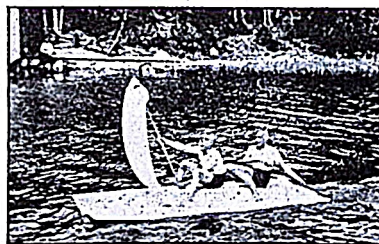


I Aftes fik vi Præmie for god Teltorden. Der var ogsaa knagende flot derinde — naar vi selv skal sige det. Det havde spilleme været noget for Mor at se. Hun skælder altid ud over, at jeg ikke lægger mine Ting paa Plads derhjemme!

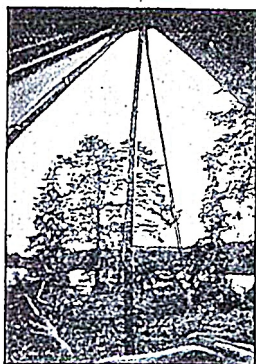


En Femværelses-Lejlighed med elektrisk Lys, W. C. og Badeværelse er ingenting i Sammenligning med den Lejrplads, vi har fundet i Aftes. En stor, uigennemtrængelig Skov — og den herligste Strandbred med store Kampesten! Nu naar vi har været i Vandet, skal vi til at udspejle Skoven. Den ser spændende ud!

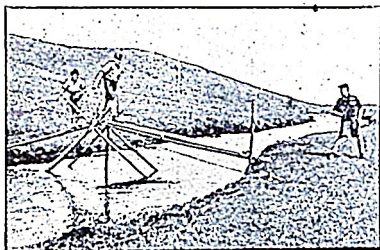
„Uden Mad og Drikke, duer Helten ikke!“ Det Ord har vi først lært at forstaa i Dag. Vi kom hjem fra en iængere Udflugt — og var ikke mange sure Sild værd — men da Jokum kom med Aftensmaden, da lavede vi op i Løbet af 0,5. Jeg tror, jeg spiste ialt 17 Rundtenommer. I hvert Fald maatte jeg løsne Bæltet et Par Huller.



Karl Otto og jeg har lavet et smart Fartøj! Det er just ingen Amerikadampere med Dansesalon og Luksuskøjer — men jeg foretrækker nu trods alt „Dødssejleren“ — saadan har vi døbt den — saa kan „Det forenede“ for min Skyld gerne beholde „Oscar II“!



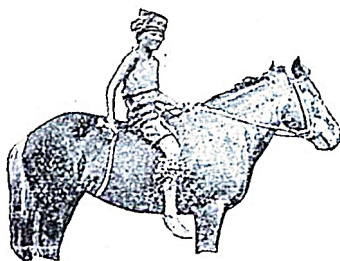
I Morges, da jeg aabnede mit Telt — ja, jeg kan slet ikke beskrive, hvor herligt det var! Glitrende Sol og dybblaa Himmel — — Fuglesang og frisk Luft — — jeg følte det, som om hele den store vide Verden var min...



Vi har bygget en Bro — den kan bære os allesammen — naar vi bare gaar over een ad Gangen! Tykke Peter skvattede i — den Klods — men det var ham selv, der snublede over sin ene Storetaa.



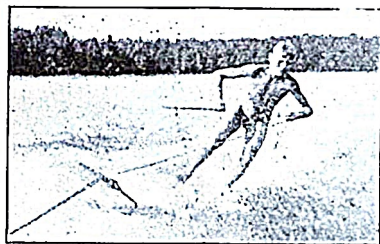
Jeg har lært at kaste med Redningsreb. Desværre havde vi ingen vilde Heste at øve os paa — vi maatte nøjes med „Jokum“ — Lejrens lille Nordbak. Den lod til at synes, at det var evig Grin!



„Jokum“ var Dagens Helt! Den var med i den store Øvelse. Vi sloges om at faa Lov til at ride paa den — men de fleste af os drattede af. Den kunde kun lide at have sin egen Herre paa Ryggen.



I Dag prøvede jeg at bage Pandekager for første Gang. Et Par af dem blev lidt vel brune, men da jeg først havde faaet Øvelse, gik det fint. Til sidst kunde jeg vende dem i Luften!



Dags Dato udførte Karl Otto det store „Dødsridt“. Omgivet af Skumsprøjt jog han af Sted. Hej — hvor det gik! Det var Søreme godt, at han kunde holde Ballancen! Ikke en eneste Gang faldt han af! I Eftermiddag prøver jeg at gøre ham Kunststykket efter.



Vi cyklede hjemmefra Kl. 4 i Eftermiddags. Det kneb med at faa alt Klunget ned i Rygsækken — men det gik! Og da først vi var kommet op paa Cyklen, gik den, som den var smurt — hvad den for Resten ogsaa var!



I Dag har vi lært „kunstigt Aandedrag“. Det er i Grunden uhyre simpelt — og det er rart at kunne det. Om en Uges Tid begynder vi paa det rigtige Ambulancenkursus. Jeg ender nok som Dr. med.



Bang! Dér punkterede Ringen — tre Mil fra nærmeste Cyklesmed! Naa — klar dig selv — tænkte Far — og tog fat. Der var ogsaa noget i Vejen med selve Hjulet — den klarede vi snildt. Alle Cyklesmede kan for min Skyld godt pakke sammen.



Nu begynder Vinteren! Saa kommer snart de lange Aftener. Jeg glæder mig. Vi skal ud til „Tropshytten“ og sidde og have det lunt og rart om den knitrende Kaminild — sidde og snakke om Aaret, der gik — og mindes Lejrlivet og de lyse Sommerafteners flammende Baal...



❖ ❖ ❖ Spejderkorpsets Formaal. ❖ ❖ ❖

Det danske Spejderkorps har til Opgave at udvikle dansk Ungdom i Overensstemmelse med „Spejderloven“s Forskrifter, idet man stræber efter:

at fremkalde og styrke en bevidst *Fædrelandsfølelse* hos Ungdommen, saaledes at den — i Forhold til sin Alder og Modenhed — ser paa sin hele Optræden, sin Udvikling og sit Arbejde i Belysning af Fædrelandets Gavn og Ære,

at skærpe de unges Pligtfølelse overfor *Hjemmet*.

at højne Ungdommens *Æresbegreber*, saaledes at de unge stiller forøgede Krav til sig selv og til hinanden i Henseende til *Ærlighed, Ordholdenhed, Ridderlighed og Kammeratlighed*, alt under Hævdelse af enhver Frihed i politisk og religiøs Henseende,

at øve Ungdommen i *Anspændelse af Energi og Punktlighed i Udførelse af Hverv*.

at vænne Ungdommen til med *godt Humør* at underkaste sig *Disciplin* og at adlyde Ordre fra rette vedkommende,

at føre Ungdommen ud til et sundt og friskt *Liv i Naturen* og bibringe den Kærlighed til denne,

at gøre Ungdommen praktisk ved en Række *Fritids-sysler*, der vælges saaledes, at de fører til Anvendelse af de erhvervede teoretiske Kundskaber og til *Skærpelse af Sanserne* i højere Grad, end det moderne Kulturliv medfører,

at bibringe Ungdommen en forøget *legemlig Modstandskraft* gennem Hærdning og alsidig Legemsøvelse,

og igennem alt dette at hjælpe Ungdommen til en fornøjelig, frisk og nyttig *Anvendelse af Fritiden* og derved modvirke en unyttig eller endog skadelig *Anvendelse af denne*.

Korpset har ikke noget militært Maal, selv om nogle af Øvelserne af praktiske Grunde er bygget over Begreberne Ven og Fjende.

Korpset som saadant tager ikke Parti i nogen religiøs, national eller politisk Strid.

Indmeldelse i Troppen sker hos:

MED DE DANSKE SPEJDERE I UNGARN

Søndag d. 11. Juli Kl. 8½ om Morgen stillede 52 forventningsfulde danske Spejdere samt 5 vel nok saa forventningsfulde, men mere flegmatiske Islændere, hver med en mægtig Oppakning paa Ryggen, paa Rosenborg Eksercerplads, hvor de tog Opstilling under Gros-serer, Kolonnechef Kaj Lundby's, ogsaa kaldet „Kibbo“, Kommando. — Det var Holdet, som i „Det Danske Spejderkorps“'s Navn skulde sendes til Ungarn for at repræsentere Danmark i den ungarske nationale Jamboree ved Budapest, samt et lille Førerhold af islandske K. F. U. M.-Spejdere. — Repræsentanter fra Korpsets Bestyrelse og Raad havde givet Møde for ved en kort Afskedsparade at sige de danske Spejdere, hvad man ventede af dem ude i det fremmede. Kort — fyndigt og indtrængende talte en af Korpsets Mænd,

Direktør Raun, til os og bad os huske, at det ikke blot var vort Korps, vi skulde repræsentere i det fremmede, men til lige vor Nation — vort Fædreland! — Efter Paraden marcherede vi med Fanerne og Korpsstanderen i Spidsen gennem Byen til Hovedbanen, hvor Kammerater og Paargørende var mødt talrigt op for at tage Afsked med os. Kl. 10⁰⁰ rullede vi under et rungende „Thickerliker“ og Vinken og Viften langsomt bort — ud mod Eventyret! —

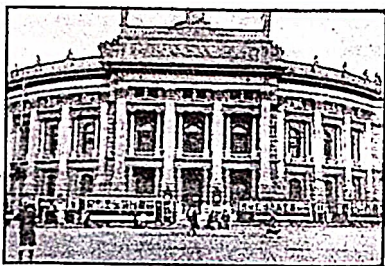
Ved 3—4 Tiden ankom vi til Warne-münde og susede snart efter i reserveret Vogn ned gennem Tyskland. Kl. 9⁰⁰ Aften brusede vi ind i Berlins Stettiner Bahnhof, hvor vi modtoges af en kendt Skikkelse i Uniform — vores alle-sammens Ove Holm — der modtog os med sit evige Smil. Fem Minutter efter var vi stablede op i to mægtige Turist-

biler, der førte os gennem Byen til Anhalter Bahnhof, hvor lange Kaffe-borde ventede os. Efter denne lille Styrelse paraderede vi nogle Øjeblikke paa Perronen, medens Ove med rungende Stemme talte nogle djærve Ord til os — og efter et „Thickerliker“, der fik Anhalter Bahnhof's Tag og Bærepiller til at ryste — rullede vi Kl. 10⁰⁰ atter bort — mod Syd! —

Kl. 3½ om Morgen maatte vi paa den czeckiske Grænsestation, Tetschen, skifte Tog, da man ikke taalte tyske Vogne paa czeckisk Territorium, — og skønt vi havde bestilt gennemgaaende Vogn til Wien, maatte vi parere Ordre og skifte. Allerede langt inde i Czeckoslovakiet opdagede vi, at vi i den almindelige Forvirring under Omskiftningen i Tetschen havde glemt vor Skrivemaskine, og skønt vi gentagne Gange senere telegraferede



Det danske Hold. I Midten Førerstaben. Fra højre: Erik Joost, H. C. Larsen, Kaj Lundby, Frej Jensen, Kai Harbard.

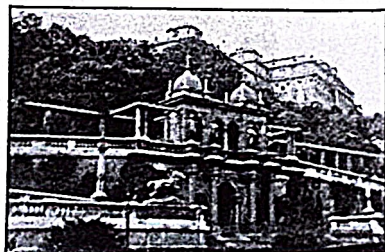


Den kgl. Opera.

efter den, har vi indtil Dato ikke set den! —

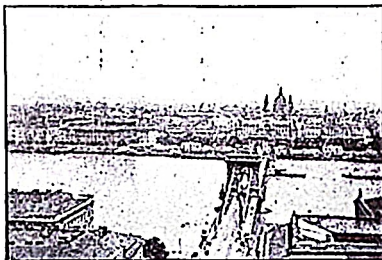
Kl. 1³ rullede vi ind i den store Bane-gaardshal i Wien, hvor vi modtoges bl. a. af „Dannebrogstroppen“ — en Trop, startet og tildels bestaaende af taknemlige Wienerbørn, der i den strenge Tid efter Krigen havde nydt Gæstfrihed og glade Dage i danske Hjem — en hel Del af dem talte ganske glimrende Dansk, og vi var hurtigt saa gode Kammerater, som havde vi kendt hverandre længe. Efter en lille Velkomstparade marcherede vi gennem Byen til et „Schülerherberg“, hvor vi blev indkvarterede. Vi skulde blive et Par Dage i Wien, hvortil vi var inviterede af vore østrigske Spejderbrødre, — og de sørgede med broderlig Omhu for at gøre os tilpas.

Efter Middagen paa „Schülerherberg“ et førte de os rundt i Byen og viste os, med berettiget Stolthed, de vidunderlige og pragtfulde Bygningsværker, Wien er saa rig paa, bl. a. Universitetet, Raadhuset, Slottet, Parlamentet (hvilket skyldes den danske Arkitekt Theophilus Hansen) og den pragtfulde gotiske St. Stefans Kirke o. fl. a. Hvad der ogsaa især tiltrak sig vor Opmærksomhed var den Omstændighed, at man her (som forresten i mange andre store Byer) kørte i venstre Side af Gaden, og ofte stod vi og betragtede den stærke og bregede Færdsel i de pæne, brede Gader



Slottet i Budapest.

med de talrige Parkanlæg og Monumenter. — Efter at vi havde set, hvad der kunde naas paa et Par Timer, førte vore østrigske Spejderbrødre os hen i et Tropslokale i en Kælder, der tilhørte „Gruppe Dannebrog“, hvor vi skiftedes til at synge nogle Sange; en Fører talte varme, hjertelige Ord om, hvad Danskerne havde betydet for det forarmede østrigske Folk i de vanskelige Tider efter den store ødelæggende Verdenskrig. Vor Fører, „Kibbo“, svarede, at hvad



Budapest.

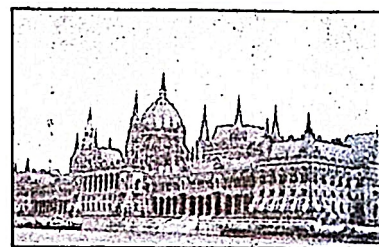
man fra dansk Side havde gjort for Østrig, var intet at takke for; thi det var kun vor Pligt, vi havde udført! —

Efter denne lille Meningsudveksling, der fik os til endnu stærkere end hidtil at føle det Broderskabsbaand, der bandt østrigske og danske Spejdere sammen, begav vi os tilbage til vort Herberg,



Schönbrunn.

hvor Aftensmaden ventede os. Efter at have sat denne tillivs, gik vi med vore østrigske Spejderbrødre under Armen ind i det wienske „Tivoli“ „Prateren“, der er meget morsommere, men ikke smukkere, end vort Tivoli; Sludderen gik paa Københavner tysk og Wienerdansk, og vi morede os kongeligt for smaa Penge, baade paa Grund af den ret lave Kurs og fordi vi gik paa Børnebillet overalt, bortset fra Alder, Vægt og Omfang! — Fra den store Rutschebane, der er et Par Gange „skrappere“ end vor



Parlamentet.

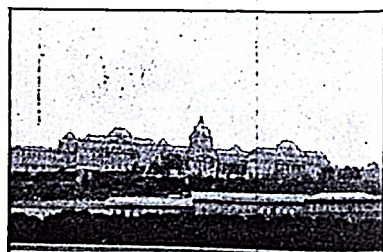
egen, lød uafbrudt vilde Krigshyl, iblandt hvilke man skelnede „Thickerlicker“ fra de mere uartikulerede, og ligeledes oppe i det 60 m høje „Riesenrad“ — Kæmpehjulet — (dobbeltsaa højt som Rundetaarn!) — og hvorfra der er en vidunderlig Udsigt over hele Wien — genlød de store Waggoner af „Thickerlicker“, raabt baade af Danskere og Østrigere!

Dødtrætte, — men alle i Overbevisningen om at have haft en vidunderlig og uforglemmelig Dag og Aften — vendte vi tilbage til Herberget og slumrede snart blideligt!

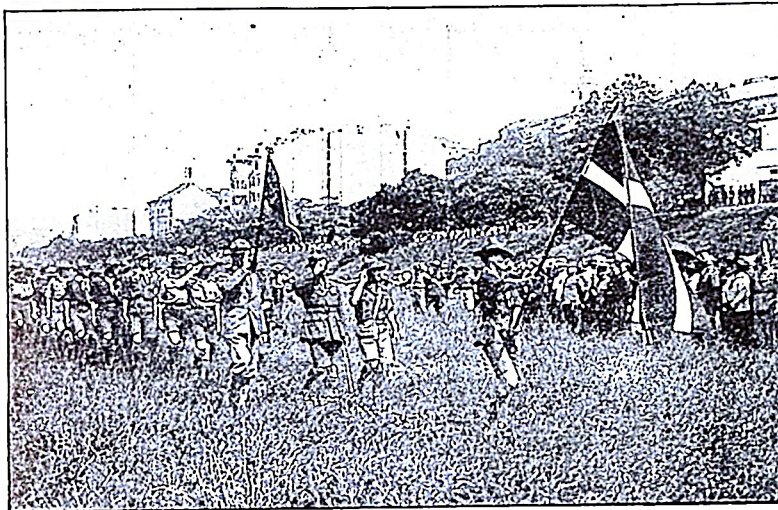
Næste Morgen kørte vi med Sporvogne ud af Byen og travede ud til Leopoldsdberg og Kahlenberg et Stykke udenfor Wien; i brændende Sol travede vi opad — opad og atter opad — ad snoede Stier langs Humle- og Vinhaver; — men fra de to Toppe, henholdsvis 483 og 423 m, havde vi den herligste Udsigt over Wien og Donau, og et Par interessante, ældgamle Borge og Kapeller laa paa Bjærgtoppene og fortalte om svundne Tider!

Ved Middagstid paabegyndtes Nedstigningen, og vi var godt sultne, da vi sad bænked i Herberget foran de smaa morsomme sæbeskaalslignende Genstande i 2 Afdelinger, en mindre og en større, som vor Mad serveredes i.

Efter et Par Timers velfortjent Hvile kørte vi med den underjordiske Ring-



Slottet i Budapest.



Paraden for Præsident Horthy.

bane i susende Fart ud til det forhen-værende kejserlige Lystslot „Schönbrunn“, i hvis Nærhed vi først besøgte en Badeanstalt med samme Navn, og derefter beundrede og fotograferede det smukke Slot med samt dets Park og Mindesmærker. Vi besøgte ogsaa herude en lille Spejderudstilling i et Lokale, som 8' Wienerkolonne har i en af Slottets Fløje, og efter endnu engang af nogle smukke Ord, talte af den østrigske Divisionschef Robert Oser — som flere af os kendte fra et tidligere Besøg i Danmark —, at have følt, hvor nær vi stod vore østrigske Spejderbrødre, vendte vi tilbage til vort Herberg og spiste til Aften. Samme Aften ankom et Hold schweitziske Spejdere, der ligeledes skulde til Budapest, og vi havde en lille Parade i Herbergets Gaard sammen med dem, hvor den østrigske Spejderchef Graf Hilzeg kom tilstede. — Da vi skulde rejse næste Morgen og derfor skulde meget tidligt op, gik vi tidligt i Seng.

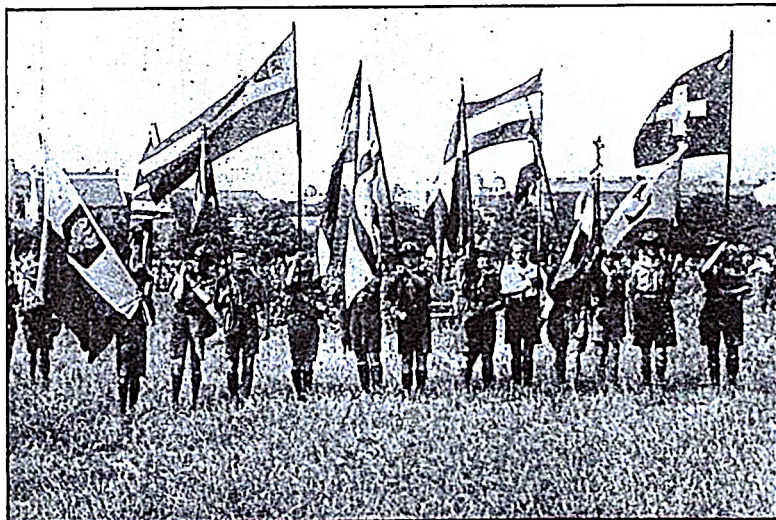
Onsdag Morgen var vi oppe allerede ved 5-Tiden og trillede med Sporvogne (der er vist over 100 Linjer i Wien!) gennem Byen ud til Havnen ved Donau, hvor Floddamperen, der skulde føre os til Budapest, ventede os. — Vi havde selvfølgelig en rørende Afsked med vore kære østrigske Spejderbrødre, af hvilke desværre kun en Del skulde med til Ungarn — og Kl. 7 sejlede vi bort under Vinken og Viften; Hilsner og Raab ud-

veksledes; taktfast afløstes vort „Tchickerliker af Østrigernes „Gut Pfad! Gut Pfad! Gut Pfad!“ — og omvendt.

I 14 Timer sejlede vi nedad „die schöne blaue Donau“ (der er gul som gule Ærter!) i rivende Hast med den stærke Strøm — og blev her Vidner til den store Tragedie, Aviserne hjemme i Danmark havde skildret noget af — de store Oversvømmelser; Træerne stod med kun Toppene over Vandet, og mange Huse stod i Vand til midt op paa

Muren, Øer var forsvundne og Landeveje lignede Bifloder! Donau er ikke til at spøge med, naar det har regnet stærkt oppe i de sydtyske Højsletter og i Schwarzwald, hvor den udspringer! — Men smukt var der ved Donau med Bjerger og stejle Klipper, paa hvis Toppe Ruiner af forhen stolte Borge stod og fortalte om bevægede Dage, da Nævetten var den største. —

Ved 8½-Tiden om Aftenen passerede vi det Sted, hvor den store Lejr laa (paa Grund af Oversvømmelserne var Lejren blevet flyttet ind paa Land i Stedet for paa den smukke Ø, vi skulde have boet paa) — og vi hilstes med „Tchickerliker“, som Drengene havde lært under Jamboreen i Danmark. To store Malmklokker, der var ophængte paa Lejrens Paradeplads, ringede en Velkomsthilsen ud over Donau. Vi svarede igen med vort „Tchickerliker“ og vort Budapestraab: „Alivivo! Alivivo! Alivivo veivo vum! Luf wie die luf, wie die Buda wie die Pest, wie die Dan wie die Mark! Wie die luf, luf, luf!“ som en af Gutterne fra Odense havde lavet. — Ved 9-Tiden var vi inde i Budapest, hvor Folk omringede os, og en ungarsk Spejderkolonne med Orkester i Spidsen defilerede forbi os. — Vi blev indkvarterede paa et Collegium og næste Morgen bekvæmte med dejlig Mælk og Rundstykker paa et Konditori, og efter at have travet nogle Timer ved Donau og beundret Broer og Udsigter, sejlede



12 Nationers Flag.

vi ved Middagstid i en mindre Floddamp-
per ud til Lejren. Her modtoges vi ved
2-Tiden af et Orkester, som gik foran
os op i Lejren, hvor vi modtoges af Lejr-
chefen ved en større Parade af ungarske
Spejdere med store hvide struds-
fjerlignende Duske (en ungarsk Græs-
art) i Hattene. Efter Paraden, hvor vi
blev filmede, spiste vi hos den ungarske
„13. Kolonne“, hvor vi til vor store For-
bavselse modtoges af „Der er et yndigt
Land“, oversat paa ungarsk, og sunget
mangestemigt af et 30-Mandskor! At
dette gjorde et mægtigt Indtryk paa os
— og at en Taare banede sig Vej ned-
over mere end een dansk Spejders Kind
— siger sig selv! — Efter Middagen,
hvor vi gjorde Bekendtskab med Fæno-
menet „Paprika“, aabnedes Lejren ved
en mægtig Parade paa Paradepladsen
af Spejderchefen; „our chief“ Baden-
Powell repræsenteredes af den høje Lord
Hampton, og medens disse Herrer talte,
kastedes en Mængde Sedler fra en
Flyvemaskine ud over Lejren, i Lighed
med Jamboreen i 1924 hos os. — Efter
at have slaaet Lejr spiste vi endnu en-
gang hos „13. Kolonne“, hvor vi atter
overraskedes ved at høre: „Dengang jeg
drog afsted“, ligeledes mangestemigt
og paa ungarsk — og vi erfarede senere,
at flere af de 10 store Orkestre, det un-
garske Spejderkorps raader over, havde
indøvet disse vore Melodier.

Den næste Dag benyttede vi til Ind-
retning af vor Lejr og til et lille Rund-
skue i den kæmpemæssige Lejr, hvor ca.
8000 Spejdere boede, hvoraf over 7500
Ungarere; alt ialt var 12 Nationer re-
præsenterede i denne Lejr; men vort
Hold var dog det største — og popu-
læreste (hvorfor, aner vi ikke, men vor
Popularitet var en Kendsgerning!).
Overalt modtoges vi med vilde Hyl,
Leveraab og vort „Tchickerliker“, som
de aabenbart synes mægtigt godt om. Det
varede heller ikke mange Dage, inden vi
hørte „Alivivo“-Raabet, som de var me-
get begejstrede for. Ogsaa „B-r-a-v-o
Bravo, Bravo, Bravo!“ havde de lært —
og vi kunde med vor bedste Vilje ikke
stikke dem ud! —

Om Lørdagen blev alle Lejrens 8000
Mand i syv store Floddampere ført ind
til Budapest, hvor vi havde en mægtig
Parade for Rigsforstanderen Horthy, og
ca. 2000 Politibetjente assisterede for at
holde Folkemængden i Ave og flankere
den pragtfulde Tribune, hvor Spejder-
chefen og Rigsforstanderen talte. Efter

en Forbidefilering med stram March og
fuld Musik marcherede vi til Damperne,
der førte os tilbage til Lejren, hvor Mid-
dagsmaden ventede os. Samme Aften
ved 6—7-Tiden var Rigsforstanderen
ude i Lejren; han besøgte vor Lejr i
flere Minutter og udtalte sig anerken-
dende om Danskerne til vor Fører. —

Senere paa Aftenen saa vi „paa
„Arena“ — Lejrbiografen — Jamboree-
filmen fra 1924, optaget af Ungarerne
selv, samt et Par Akter af en „Tom
Mix“ Film, som var kære „Tolmact“ el-



Lejrens Ur.

ler Fætter forklarede os paa Tysk, me-
dens han blandede nogle enkelte danske
Ord, han havde lært, ind imellem. Vi
holdt meget af vor lille Fætter, en ung
Mand paa ca. 20 Aar, — og overalt
hørte man: „Lieber Vetter — wo bist
du?“ —

Søndag Morgen var der Lejrgudstje-
neste for sig selv, medens Ungarerne,
der for Størstedelen er Katholiker,
havde optaget det meste af Paradeplad-
sen, hvor et Alter med et mægtigt
Bjælke Kors stod opstillet; de store Klok-
kers Malmlyd ringede over Lejren, og
der var Stemning og Højtidelighed over-
alt! —

Senere paa Dagen var vi inde i Buda-
pest og besaa det pragtfulde kongelige
Slot, der ligger smukt paa Højdedraget
i Buda (som bekendt er Budapest af
Donau skilt i to Dele, det gamle og

højtbeliggende Buda og det flade, mo-
derne indrettede Pest, forbundne ved
flere skønne og lange Broer over den
rivende Flod). Alt var skønt i det mæg-
tige Slot og i Slotshaven — og i Kapel-
let fandtes en 1000-aarig Relikvie, den
højre Haand af d. hl. Stephan, Ungarns
første Konge. — Efter at have beset
alt dette, spiste vi paa det gamle Raad-
hus, der er indrettet til et Slags Folke-
køkken — og da vi hjemme i Lejren
spøgte Ly under vort Solsejl for Solens
stærke Straaler — (ved Middagstid
kunde der være ca. 40—45 Gr. Cels. i
Solen!) — bestilte vi ikke meget andet
end at skrive Autografer og sludre med
videbegærlige Mennesker, der spurgte
os, om det virkelig var sandt, hvad en
Dansk havde fortalt dem, at der gik
Isbjørne paa Københavns Gader! — Me-
gen Morskab havde vi ogsaa af de fan-
tastiske Talstørrelser, vi maatte regne
med, naar vi foretog vore Indkøb: det
kostede 2500 Kr. at skrive hjem paa et
Kort — og man maatte betale 5000 Kr.
for at blive barberet, men da man for
1000 ung. Kr. kun skulde betale 5½ Øre,
var det jo ikke saa imponerende!

Ved Lejrbaalet denne Aften blev vi
arme, populære Danskere hyldede som
aldrig før — blot vi oplod vore hæse
Røster til en beskeden Sang eller et
Raab, raslede Bifaldene, der ligefrem
var organiserede under Ledelse af Lejr-
chefen, om Ørerne paa os, og ofte saa
vi paa hverandre og spurgte: „Hvad har
vi nu gjort?“

Mandag var vi atter inde i Budapest
og saa Kunstmuseet og flere andre Se-
værdigheder, og spiste igen paa Raad-
huset. Samme Dag paabegyndtes for-
skellige Konkurrencer i Lejren, i hvilke
vi senere erfarede at være ganske godt
placerede, idet vi i Iagttagelse besatte
1., 2. og 3. Pladsen og i Forhindre-
løb sikkert staar i første Række, da vi
var 17 Minutter foran Nr. 2-Holdet; i
Brødbagning staar vi godt og i Træ-
klattring særdeles fint, ligeledes i Sten-
kast og Gymnastik. Da vi rejste 5 Dage
tidligere end egentlig beregnet og end-
videre Konkurrencerne paa Grund af
Besværlighederne med Oversvømmelser-
ne var blevet udsat noget, deltog vi des-
værre ikke i alle Konkurrencer og fik
heller ikke de endelige Resultater at
vide, men vi haaber i næste Nummer af
„Sp. Mag.“ at kunne offentliggøre disse.
— Denne Aften havde Ungarerne Lejr-
baal for sig selv, medens alle Udlæn-

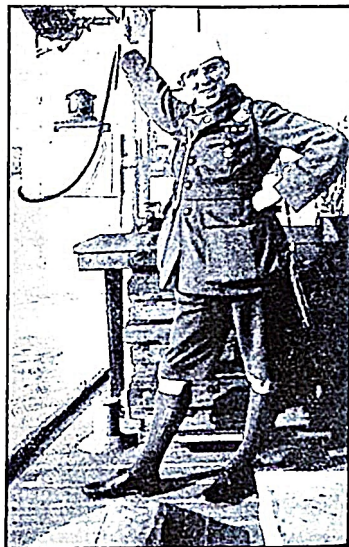
dingene var samlede til et internationalt Baal, hvor vi rigtigt kunde komme frem med vort eget, og hvor der hovedsagelig taltes Tysk. — Tirsdag havde vi ved Middagstid i vor egen Lejr en kort Parade for Spejderchefen Grev Hedevar, hvem „Kibbo“ overrakte en stor Vase af kgl. Porcelæn med røde og hvide Roser som en Erindringsgave, medens han paa egne og vore Vegne takkede for de dejlige Dage i Lejren og den ganske overvældende Modtagelse, vi havde faaet. — Senere blev vi filmet i Lejren, og den kendte lille ungarske Tegner Marton sad mange Timer i vor Lejr og forevige Situationer og Typer fra Norden, som gør et meget fremmedartet Indtryk paa disse sydlandske Mennesker. — Samme Dag maatte vi samles af og til til en kort Parade, naar Krigsministeren eller et Par Grever, altid flankeret af en Styrke Lejrpoliti, besøgte Lejrene. — Denne Aften var vi sammen med en halv Snese andre Nationer inviteret til Lejrbaal hos Schweitzerne, hvor vi udgjorde et broget, men fornøjeligt og harmonisk Hele.

Onsdag var vi atter i Budapest og besaa det pragtfulde Parlament, hvor det efter Sigende til Tider skal gaa saa hedt til, at man kaster Blækhuse i Hovedet paa hverandre! — For sidste Gang spiste vi paa Raadhuset, og hjemme i Lejren havde vi pyntet Kaffebord til Førere fra alle de fremmede Nationer. Ved Lejrbaalet, hvor vi havde Besøg af den spejderinteresserede Ærkehertug Albrecht, taltes mange smukke Afskedsord til Baden-Powells Repræsentant Lord Hampton, der overrakte Ungarerne et „Union Jack“ — og enkelte Førere, deriblandt „Kibbo“, som i Parentes bemærket af Ungarerne blev kaldt „den smilende“ Dansker, fik til delt det ungarske Hæderstegn. —

Torsdag brød vi Lejren af og tog Afsked med vore kære ungarske Spejder-

brødre under uventet stor Deltagelse fra deres Side, idet adskillige Tusinde paraderede for os, og Lejrkommandantens Afskedstale, der oversattes paa Tysk af den internationale Kommissionar, Dr. Fritz Molnár, vor „Overfætter“, vidnede tilstrækkeligt om de Følelser, man nærer for os Danske! —

Ved 8-Tiden rullede vi under Vinken



Kaj Lundby.

og Viften og Raabene „Tchickerliker“ og „Alivivo“ med Toget bort fra Budapest — og det var med blandede Følelser, vi saa det stolte Buda med de Hundreder af blinkende Lys vigende fortone sig i Horisonten og fik det sidste Glimt af Donau, der dog nu i den blaatonende Skumring syntes at svare til sit Navn „die schöne, blaue Donau“.

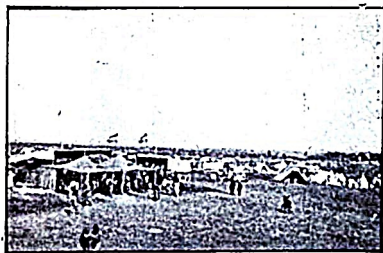
— Vi ankom ved Halvnitiden næste Morgen til Tjeckoslovakiets Hovedstad Prag. Dette Besøg i Prag var en

Overraskelse, idet vi først 2 Dage før Afrejsen fra Budapest af „Kibbo“ havde faaet at vide, at han havde arrangeret et Besøg for os i Prag, hvor vi modtoges af en Sekretær i det tjeckiske Spejderkorps. Denne førte os hen paa en stor og pragtfuld Restauration „Repräsentationshaus“, hvor vi drak Morgenkaffe, og herfra til en stor Skolebygning, hvor der stod opredte Senge til os. Efter at have lagt vor Bagage, spadserede vi i Smaaklynger og besøgte flere Kirker, bl. a. Teinskirken, hvor Tycho Brahe ligger begravet. Megen Opmærksomhed vakte det astronomiske Ur med de tolv Apostle, der kom frem i 2 Luger ved Kvarterslagene. Paa et Højdedrag udenfor Byen, paa den modsatte Side af den chokoladebrune Moldauflod, ligger det bekendte Slotskompleks Hradschin med den mægtige St. Veits Dom, hvilke vi ogsaa besøgte; vi naaede i Løbet af denne Dag at se saa godt som alle de skønneste Bygninger og Dele af den gamle By med de mange ældgamle Byporte og Fortidsminder, men vi var ogsaa godt trætte, da vi omsider faldt i Søvn i vore Senge paa vort Indkvarteringssted. —

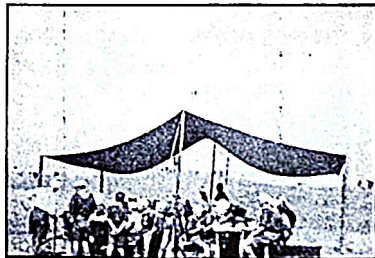
Lørdag Morgen indtog vi en hastig Kop Kaffe og begav os til Banegaarden, hvor vi tog Afsked med vor Fremmedfører, Sekretæren, og Kl. 9 rullede vi bort — Nord paa — hjemad!

Hvor vi opd den hertige Tur langs Elben gennem Sachsisk Schweitz, der var noget af det skønneste, vi saa paa Turen! — Spde, smaa Dukkkehuse under bratte, lodrette Klipper, Fyrreskove, Hulveje — og i spillende Sol! Paradisisk var det! —

Noget over fem om Eftermiddagen var vi atter i Berlin, hvor Ove modtog os igen og fik os anbragt i Biler. En af disse blev standset af det berlingske Polit, der antog os for at være et eller andet politisk Korps, der eventuelt kunde



En Del af Lejren.



Danskernes Spisehal.



Danskernes Lejr.

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

Brug
„SPEJDENT“

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt



I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Læs

Nordisk Spejdersport

finde paa at erobre Berlin! — og vi maatte vente længe, medens vor Fører var paa Politistationen og legitimere sig, inden vi fik Lov at køre videre, — og saa fulgte der endda en skrap bevæbnet Betjent med for at overbevise sig om, at vi nu ogsaa rejste! — Vi naaede dog at sluge en Kop Kaffe paa Stettiner Bahnhof, — og Kl. ca. 7 rullede vi atter videre — Nord paa!

Efter en skrap Nat med Omskiften i 2 Færger og 3 Tog ankom vi noget stivbenede ved 6-Tiden Søndag Morgen til Københavns Hovedbanegaard. Vi tvivlede slet ikke om, at vi var hjemme i Danmark igen, for det pjaskregnede! —

Vi blev modtaget af en lille Klike Kammerater og blev budt velkommen hjem paa Korpsets Vegne af Kontorchef Lütcken Lehn, der talte nogle pæne Ord; en af vor Midte traadte frem og

rettede paa egne og Kammeraters Vegne en Tak til vor kære Fører „Kibbo“ — i hvis Haand hele det vanskelige Arbejde med at faa Spejdere fra hele Landet, af hvilke mange ikke kendte hverandre, til at danne et Hold, der paa værdig Maade kunde repræsentere Danmark i det fremmede — for det Arbejde, han havde udført, og det Kammeratskab, han samtidig havde udvist overfor os! (Paa Afrejsens Dag fra Budapest havde „Kibbo“ iverigt faaet overrakt en Gave fra alle Deltagerne som Tak for den prægtige Tur). Vi bekræftede disse Ord med et — trods Søvnhed — kraftigt „Tchickerliker“ og traadte af. — I iverigt snakkende Smaaklynger travede vi af — ud i Plaskregnen! — „Vi er Børn af Sol og Sommer — men i Slægt med Blæst og Regn —!“

C. W.

BOGANMELDELSER

Vilh. Bjerregaard: „Jeg lover —“.

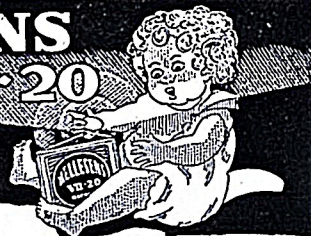
Det var en udmærket Idé, Øens Forfatter har haft at skrive en Fortælling fra Spejderbevægelsens Barndom. Han har haft et originalt Grundlag og tilstræbt at give den et originalt Præg, saaledes at den rummer et virkeligt Indhold ud over de vandede Vittigheder. Bogen er glimrende kombineret; Handlingen er i den Grad naturligt stigende, at man forbavses, og Slutningen er netop saadan, som den bør være. Og mange Steder er det, at vi mærker Øens Forfatter som Skaberen af smukke Stemninger og Skildrerer af de to raske Dreng, som er Bogens Hovedpersoner. Selv om Bogen maaske nok indirekte er moraliserende, mærkes det ikke. Der kæmpes for en Sag: to Dreng er, mens Spejderbevægelsen gør Landet over, ble-

vet vakt med Begejstring for Sagen, og de vil føre deres Ideer igennem: at skabe en Trop. Det lykkes; gennem mange Vanskeligheder arbejder de hen mod Maalet, at faa en voksen Fører og for ham at kunne aflægge Spejderløftet: Jeg lover —

C. Dahlstrøm: „Den vilde Jæger“.

En Debutant mødes altid med Interesse. Journalist C. Dahlstrøm holder med „Den vilde Jæger“ sin Debut som Ungdomsforfatter, og han har med denne Bog haft et godt og fyldigt Stof at arbejde med. Der er ogsaa meget godt i „Den vilde Jæger“, baade Spænding og mange interessante Beretninger, men gennemgaaende er Bogen fortalt i et alt for tungt Sprog. Vi tror ikke, at det er saadan, Dreng vil have

HELLESENS
VII-20

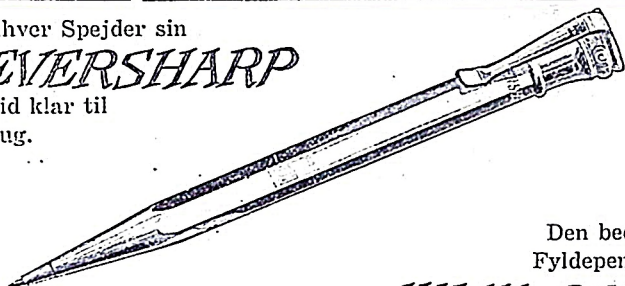


VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

Enhver Spejder sin

EVERSHARP

altid klar til
Brug.



Den bedste
Fyldepen er

WAHL PEN

Dansk Spidsærefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at for-
lange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre
end det udenlandske. Se altid efter, at
Æskerne bærer „Dansk Arbejde"s
Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skoløjsfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsvarte, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12637.



Fans overalt.

Husk
Københavner-
drengenes
Telttøj

Bøgerne fortalt. Man bliver alt for træt
af at læse en daarlig skrevet Bog, selv
om den er spændende. Den vilde Jæger
kan have sin Interesse, men om Hr.
Dahlstrøm vil kunne skrive andre
Drengébøger, ja, derom vil det endnu
være os umuligt at sige noget.

Captain Gilson: „Under Oprørsfanen“.

Hvad man har kunnet sige om tid-
ligere Gilson-Bøger kan ogsaa siges om
denne Bog. Det er, som om England
kun har denne Gren inden for Ung-
domslitteraturen. Iøvrigt er Bogen gan-
ske fortrinlig. Gredsted har leveret en

smuk og fuldkommen klar Oversættelse.
Handlingen er den franske Revolution,
et ypperligt Emne til en Drengébog.
Med sin vante Sikkerhed har Gilson
gennemarbejdet og tilrettelagt Stoffet
netop, som vi kunde ønske det. — Endnu
engang har Englænderne overbevist os
om, at de kan præstere en god og
spændende Roman paa dette Omraade.
Men hvor længe vi kan blive ved med
at lade disse Bøger, der alle ligner hin-
anden, oversætte, er vel nok et Spørgs-
maal, hvorpaa der nu — i Reaktionen
Tid — inden længe maa komme et Svar.

Niller.

Sommerens Opgave.

Præmierne vandtes af:

Hervey Hansen, Odense og

Cai J. Ravn, Nykøbing F.

JÆVN

Kolynos's jævne Kon-
stens renser Tænderne
virkningsfuldt, uden at
skrabe eller ridse. Der er
ikke anvendt slibende Sub-
stanter for at give Tæn-
derne kunstlig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.



KOLYNOS
TANDPASTA

Forlang udtrykkelig

**ASP
CYKLE-
LYS.**

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cykkellys der findes

KONDITOR

Henning Klensz — St. Kongensg. 12 — Cent. 1150
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Fra Divisionerne.



Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bidrag, der ønskes optaget i førstk.
Nr., maa være Redaktionen i Hænde
senest den 10.

75 KØBENHAVNERDRENGE I TELTLEJR

havde Bykolonnen foresat sig. Og det lykkedes. Ved „Politiken“s Hjælp kom man over det økonomiske. Efter kun een Opfordring gennem „Politiken“s Radioavis strømmede der saa rigeligt med Bidrag ind, at Lejren blev sikret.

Spejderne i Bykolonnen klarede Resten. Alle Patruljerne i Kolonnen stillede deres Telte til Disposition, og alle Spejderne deltog i Arbejdet med at tilrettelægge Arrangementet. Der blev dannet et Ministerium, bestaaende af Statsminister, Arbejdsminister, Forplejningsminister og Fornøjelsesminister, til at lede Lejren. Hver af disse Ministre havde saa nogle Hjælpere, og de Spejdere, der var til Raadighed, sparede sig ikke. Opgaven var ingenlunde let. Det kan volde en Del Vanskeligheder at faa 75 Drenge i Alderen fra 8—16 Aar, der ikke er vant til at ligge i Teltlejr, arbejdet saa meget sammen og lært saa meget af Lejrlivets A B C, at Dagsprogrammet kunde gennemføres uden Vrvøl. Efter faa Dages Forløb var Holdet imidlertid, som var det een stor Spejdertrop; den kammeratlige Tone mellem Spejderne og Drengene blev hurtigt fundet, og alt gik med straalende Humør.

Der er ingen Tvivl om, at de fjorten Dage for Københavnerdrene var en

stor Oplevelse. Det saa man tydeligt paa deres Ansigter, der straalende af Glæde Dagen lang. Men ogsaa Spejderne, der var med, og som selvfølgelig maatte tage en stor Del af Arbejdet paa sig, var det noget af en Oplevelse. Her var nemlig en ypperlig Chance for dem til at vise, at de gerne vilde være noget for jævnaldrende Kammerater, og Chancen blev udnyttet. Den Glæde, Spejderne lagde for Dagen, naar de kunde hjælpe en Dreng til Rette i Lejren, var ikke til at tage fejl af. E. D.

4. SLAGELSE TROP

4. Slagelse Trop tog i Aar i Standlejr med 20 raske Drenge, og Lejren skulde ligge i Damsbo Skovene ved Faaborg fra den 11.—21. Juli.

Vi ankom til Damsbo Kl. 3 Eftermiddag og fandt hurtigt den mest ideelle Lejrplads, man kunde tænke sig, og gik straks i Gang med at rejse Lejren. Kl. 7 havde vi en udmærket Lejr, og oven paa Sliddet fik vi saa en Kop The og et Par Klemmer. Kl. 10 forkyndte Hor-



net, at det var Sengetid, og da alle var godt trætte, varede det ikke længe, før hele Lejren snorkede. Næste Morgen Kl. 7 dundrede Reveillen fra to kraftige Horn over Lejren, og alle Mand var straks paa Benene. Derefter sprang hele Klumpen i Ballien for at blive vasket og for at faa Appetit til den dampende Havregrød, der stod og ventede paa os. Efter Havregrøden Morgenparade, og Resten af Dagen gik med at indrette Lejren saa praktisk og bekvemt som muligt. Den ene dejlige Dag fulgte efter den anden, og blandt andet havde Patrouillerne en udmærket Bivouaktur, der gik over Arreskov til Brahetrolleborg, hvor Bivouaken laa, og næste Dag over Svanninge Bakker hjem.

Om Aftenen havde vi Besøg af Faaborg Spejderne, og ved de pragtfulde Lejrbaal, vi havde sammen, hvor muntere og alvorlige Sange vekslede med hinanden, udviklede der sig mellem de to Troppe et Kammeratskab, der vil vare gennem Aarene. Fredag Aften havde Patrouillerne Konkurrence i Lejrbaalsunderholdning, hvor der blev ydet fortrinlige Ting. Bl. a. vistes en „Boksekamp“ mellem Charpentier og Dempsey, hvor Charpentier under Folks stormende Jubel slog Dempsey ud.

Lørdag Nat havde vi en brillant Natmønstre med Faaborg. Resultatet blev, at de blodtørstige Siauxindianere — Slagelse — dræbte og skalperede alle de hvide Nybyggere — Faaborg.

Om Søndagen udkæmpedes der en større Fodboldkamp, hvor det blev Faaborg, der gik af med Sejren med 4—2.

Iøvrigt var Folk meget elskværdige imod os og stærkt interesseret i Lejren.

Henry Morning,
Tropsfører.

TILDELT DIVISIONSMEDALJE

Tropsfører Aage Mørch, Horsens.
Tropsfører Peder Quist, Horsens.

EN NY FLAGSANG

Der kommer af og til Forespørgsler til os, om vi ikke kan anbefale nogle gode, nye Sange til Troppene. Fra Vilhelm Hansens Musikforlag har vi modtaget en Flagsang — Danmarks Flag — med Tekst af C. Boe-Bjessen og Musik af Fini Henriques. Saavel Ord som Toner er ualmindelig smukke. Køb Sangen og læs den — I vil næppe fortryde det!

Buksevand —

Inds. Axel Møller. 2. Birkelrød.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

S. HAUERBACH

er Navnet paa en gammel midtjydske Spejder, som sammen med otte andre Spejdere har startet en dansk Spejder-trop i Canada. St. Georgsdag indviede disse Spejdere en dansk Fane.

Alle Spejdere kan støtte denne Trop ved at sende danske Bøger, Spejderhaandbøger, Spejderblade o. s. v.

Adr. er:

601 William Ave,
Winnipeg, Canada.
U. S. A.

EN HÆNDELSE I 1. V.BROS
SOMMERLEJR VED HØJSTRUP

Dagen før vor Bivouakeringsplads samlede vi alle i Rødvig. Vi gik ad Stranden hjem, men da Bølgerne var ret høje, gik de ofte helt op til Skrænten, saa vi fik en Sok, hvis vi ikke kom af Vejen. En af os, der skulde være rigtig vigtig, krøb mellem to Bølger op paa en Stump Badebro, men da han igen skulde tilbage mellem to Bølger, bar han sig for klodset ad og — faldt i Vandet. Da der ikke var ret dybt, kom han dog hurtigt i Land, og saa snart han kom hjem, fik han tørt paa; men paa Vejen hjem satte han sig i en kasseret Barnevogn og kørte til Søs igen.

EN VRED FORVALTER

Vi har modtaget:

Da jeg for nogen Tid siden foretog en Cykeltur Fyn rundt, kom jeg bl. a. til Lundsgaard ved Kjerteminde. Her bad jeg om at overnatte i Laden, men blev afvist af Forvalteren, der sagde, at han

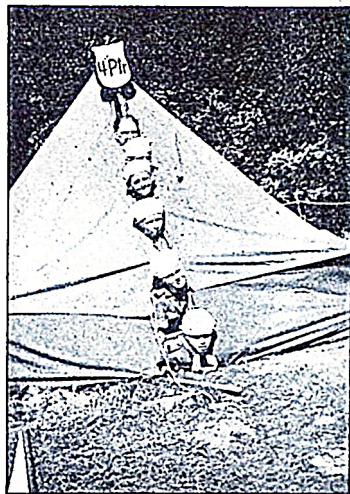
ikke vilde have Spejdere mere til at sove i Laden, da nogle Spejdere engang havde lavet Fest der. For det første er det ikke spejdermæssigt at misbruge Gæstfriheden ved at lave Halløj, og for

dan nogle Drengene er en Plet paa det danske Spejderkorps og ikke værdige at kaldes Spejdere — alt forsaavidt Forvalterens Fremstilling er objektiv.

K. C.

KLIPFISK

Spisesedlen for næste Dag var sat op. Suppe og — Klipfisk. En Herreret — for hvem der kan lide det, men *alle* i Lejren var enige om, at det var Synd at smide Pengene ud til noget saa aandsfortærende som — Klipfisk. Særlig opbragt var „Kis“, han var nemlig decideret „Klipfiskehader“; — men han skulde ogsaa nok hævne sig. — Det blev imidlertid Aften, og efter Lejrbaalet tørnede vi ind allesammen undtagen Vagten. Pludselig (jeg tænker det var ved Hundevagten) blev vi vækket af en ørespøndereskærende Raaben fra Vagten, som rædselsslagen fortalte, at der var „nogen“, der havde puslet inde i Køkkenteltet, men at dette „noget“ (Vagten mente bestemt, det var en Ræv) pludselig var styrtet ind i Skoven. Straks løb alle til Køkkenteltet, hvor det viste sig, at det var Klipfisken, der var forsvundet. — Stor Glæde, men der maatte alligevel gøres Klapjagt paa den frække Tyv. Efter at vi havde væbnet os til op over Tænderne med Stokke og Reb, begyndte Klapjagten. Da vi saaledes havde støvet rundt en lille Time og var nær ved at opgive det, kom lille „Bøtte“ løbende og fortalte, at han havde hørt noget trække Vejret i en Grøft. Under „Bøtte“s Anførsel gik vi hen til Grøften, som var overgroet med



I Gabestokken.
Inds. Carl J. Ibsen, Bogø.

det andet tænker saadan nogle Fyre ikke paa, hvilke Følger det kan faa for andre Spejdere, der maaske sent om Aftenen, trætte efter en lang Tur, trænger til Hvile, men saa bliver vist bort.

Jeg skriver ikke dette for at være ukammeratlig, men jeg synes, at saa-



Spejdende efter de spanske Fregatter.



Skatten nedgraves.

Inds. Carl J. Ibsen, Bogø.

Lad dig ikke snyde
for Efteraarets Naturskønhed.

Gevaert  Film

gengiver bedst Septembers klare Farver.

Bedste Aftryk paa

Gevaert-Ridax

Bregner, og her kunde man tydeligt høre et Aandedræt, men dette Aandedræt syntes ikke at hidrøre fra nogen Ræv, og da vi forsigtig bøjede Bregnerne til Side, havde vi nær faaet et Slagtilfælde; der laa i den sødste Søvn — „Kis“ — med en Klipfisk i hver Haand!!!

Med Spejderhilsen

Cui J. Ravn,

Dronningensgade 22, Nykøbing F.

MAANEDSRAPPORT FOR 1. BØGILD TROPS 4 PATRULJER

1. Patrulje:

4. Juli: Paa Tur til Hinge Sø, om Aftenen Fest i Haven.

7. Juli: Good-Turn.

11. Juli: Week-end Lejr ved Hinge Sø.

14. Juli: Forskellig Træning i Duelighedstegn.

18. Juli: Lejrtur til Hinge Sø.

24. — 25. — 26. Juli: Deltaget i Sommerturen til Vesterhavet ved Søndervig.

28. Juli: Eftersyn af Lejrudstyr.

Tage Petersen, Ptrf.

2. Patrulje:

5. Juli: 3 Mand paa Træningstur til Vandreplader.

7. Juli: Træningstur.

10. — 11. Juli: I Lejr ved Hinge Sø, hvor vi tilbragte et Par vidunderlige Dage i bagende Sol og i naturskønne Omgivelser.

17. — 18. Juli: 3 Mand paa 60 km til Holstebro. Vi gik om Aftenen Kl. 8½ og ankom til Holstebro Kl. 7 næste Morgen.

24. — 25. — 26. Juli: Deltog vi alle i en vidunderlig Tur til Vesterhavet.

28. Juli: Good-Turn. Istandsættelse af Telt og Lejrgrej.

Chr. Andreasen, Ptrf.

3. Patrulje:

6. Juli: I Lejr ved Hinge Sø, hvor vi tilbragte Søndagen med Badning og Fiskeri. Om Aftenen holdt vi Mindefest over Bøgildgaards første Forstander. Vi fik Stikkelsbærgrodd serveret i Haven.

7. Juli var 4 af min Patrulje, samt 3 andre Spejdere, ude paa en lille pæn

Aftenstur til Silkeborg, 40 km paa 5 Timer.

11. Juli: I Lejr ved Hinge Sø, hvor vi døbte den nye Baad og gav den Navnet „Pilen“.

19. Juli var vi saa paa den længe ventede 100 km. Vi begyndte at gaa Kl. 9 og gik hele Natten til Holstebro. Her skulde vi have noget at spise. 2 Mand blev imidlertid syge, og saa maatte vi alle hjem med Toget til Bøgildgaard.

Samme Søndag i Lejr ved Hinge Sø.

24. — 25. — 26. Juli paa Stortur til Vesterhavet. Vi saa Vesterhavet i Oprør. Baade Fyret og Redningsstationen, som begge ligger i Søndervig, besaa vi grundigt.

Gunner Rasmussen, Ptrf.

4. Patrulje:

4. Juli: Paa Tur til Hinge Sø, om Aftenen Fest i Haven.

10. — 11. Juli: I Lejr ved Hinge Sø.

17. — 18. Juli: I Lejr ved Hinge Sø.

24. — 25. — 26. Juli: Deltog vi i Sommerturen til Vesterhavet.

Patruljen tæller 6 Mand, deraf er der en 1. Kls. Spejder, tre 2. Kls. Spejder og to Rekrutter.

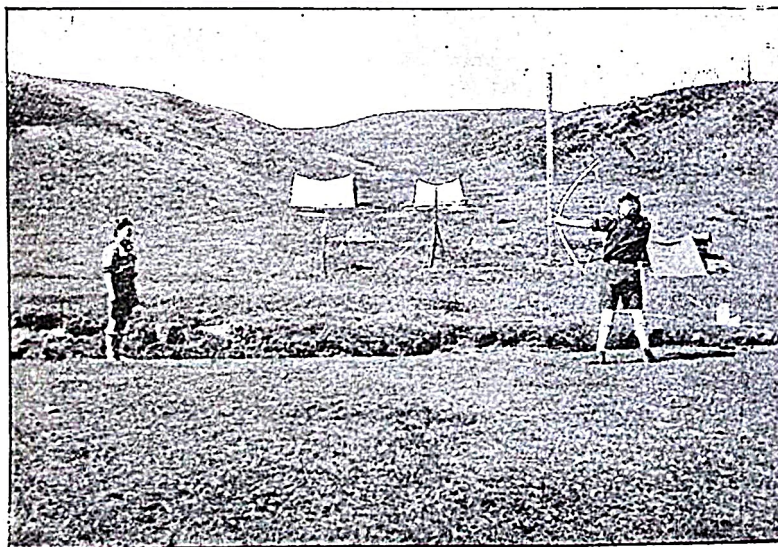
Rekrutterne træner for fuld Kraft til 2. Kls. Mærket. Ernst Nielsen, Ptrf.

HAR I LYST TIL AT BREVVEKSLE MED EN SPEJDER FRA NEBRASKA

745 Lumner St., Lincoln, Nebraska,
den 14. Januar 1926.

Kære Ven i det fjerne!

Jeg er Elev i Everett Skolen i Lincoln, Nebraska, som ligger i de forenede Stater. Jeg vil nu prøve paa at skaffe mig nogen Underretning om dit Land, jeres Skikke, og hvad I bestiller for at tjene til jeres Ophold. Jeg har læst en Del om jeres Land i min Geografi; men jeg har ikke faaet nok at vide, saa jeg vil bede dig være saa rar at give mig nogen Underretning om den By, du bor i, og hvilke Produkter Folk dyrker. Hvis du vil, kunde du fortælle mig noget om jeres Skoler, jeres Bygninger, Styrelsen, Klimaet og andre Ting i Byen.



Latnatoke eller Tele — that's the question.. P. Claussen fot.

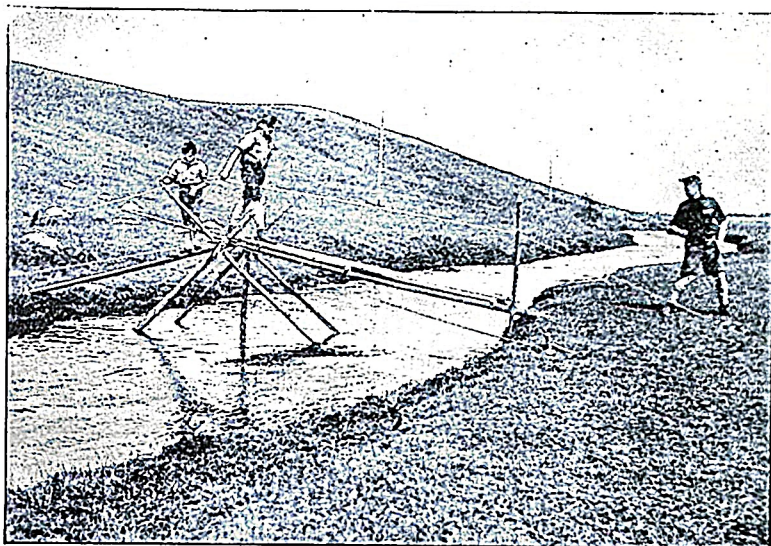
Jeg kan godt lide mit Skolearbejde, men jeg holder ogsaa af min Sommerferie. Jeg kunde godt lide at vide noget om din Sommerferie. Jeg tænker, du ogsaa kunde lide at høre noget om min Sommerferie. Jeg rejste til Wisconsin til Roemarkerne. Wisconsin er en Stat, der ligger omtrent 800 miles Nordøst for Nebraska. Da vi kom derhen, steg vi ud af Toget, og vor Gaardejer ventede paa os med en Høstvogn. Vi tog vore Roekasser med vort Tøj, lagde dem paa Høstvognen og bragte dem til vort Hus, som laa tre miles fra Byen. Vi stillede vore Senge og vort Ildsted op. Vi spiste ikke der. Gaardejeren inviterede os hjem til Middag og Aften. Efter at vi havde spist til Middag, gik vi hjem og bragte vort Hus i Orden.

Næste Mandag gik vi i Gang med Roearbejdet. Maaden, man arbejder i Roerne paa, er følgende: én hypper omtrent 12 Tommer, idet han lader 3 eller 4 Roer staa. En Dreng eller Pige kommer bag efter Hypperen og trækker alle de andre Roer op og lader een staa. Det næste, man gør, er at hyppe Ukrudtet væk af Roestykket, som er 42 Acres. Det er, hvad man kalder anden Hyppning.

Om Efteraaret kommer Kapnings-tiden. Maaden, man kapper Roerne paa, er følgende: Gaardejeren trækker Roerne op af Jorden. Vi tager Roerne og kaster dem i to Rækker. Naar vi har fire Rækker, skærer vi Bladene af Roerne og kaster dem i en Bunke. Naar vi er færdige med 42 Acres, faar vi vor Løn af Roeselskabet. Vi pakker vore Klæder og drager hjem, Roeselskabet maa betale vor Rejse til Wisconsin og tilbage igen.

Jeg skriver til dig, fordi jeg gerne vil høre fra en Ven paa den anden Side Havet. Naar jeg har skrevet til dig, vilde jeg være meget glad, om du vilde skrive et Brev igen til mig. Jeg tror, jeg en Dag finder et Brev i Postkassen fra dig. Jeg takker dig, hvis du skriver, saa snart det paa nogen Maade er dig muligt.

Din hengivne
Conrad Worster.



Brobygning. Skipper Clements Trop, Aalborg. P. Clausen fot.

2., 4. & 7. ODENSE SOMMER- LEJR 1926.

2., 4. & 7. Odense afholdt sammen deres Sommerlejr paa Fænø i Dagene fra 1. til 8. August. Paa Sydspidsen af Fænø havde vi faaet den herligste Lejrplads, desværre var Badestranden ikke saa god, men til Gengæld absolut sikker. Hele Ugen før Afrejsen havde det regnet, og det var derfor ikke med største Forventninger, vi med Hensyn til Vejret saa Lejren møde, men Dagen før Afrejsen slog Vejret pludselig om, og da vi Lørdag Eftermiddag samledes, var det næsten tropisk varmt, og Vejret holdt hele Ugen ud. Lørdag Aften ankom vi til Lejren, og Teltene blev i Hast rejst for Natten. Søndag begyndte den egentlige Indretning af Lejren, blandt andet Rejsningen af de to mægtige Master til Radioen, som vi havde med i Lejren, til stor Fryd for Øens Beboere og ikke mindst for Spejderne.

Da Lejren var etableret, talte den ialt 15 Telte, ordnet med den største Akkuratse, saaledes maatte en Patrouille

flytte deres Telt, fordi det stod nogle faa Tommer for nær et andet Telt. Dagen sluttede, som de følgende Aftener, med et pragtfuldt Lejrbaal paa Stranden.

Mandag var 4. & 7. Trop paa Besøg i Middelfart og var bl. a. inde og se den gamle Kirke. Tirsdag havde 4. & 7. Trop samt Ulvene en glimrende Øvelse, der blev afsluttet ved et stort Slag. Efter dette havde „Sofus“, Føreren for 4. Trop, ingen Skjorte og Badesko mere. Onsdag forløb stille og rolig med Solbad og deslige. Men Kl. 2 Nat blev Lejren vækket ved en skingrende Fanfare fra „Staanophornet“, og Spejdere og Ulve myldrede ud af Teltene. Natmanøvre. Hele Natten masede vi rundt i Skoven efter Forbryderne, men vi fandt „Zachomelne“ ingen. Det var forlængst lyst, da vi gik til Køjs igen. Torsdag var der ingen, der havde særlig Lyst til at staa op, selvfølgelig, og det blev Middag, før vi fik Morgenmad, og Middagen blev først serveret ud paa Aftenen, men saa sparede vi Aftensmaden. Fredag var der

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyre“

Stort Lager haves altid af
alle Musik-Instrumenter
for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

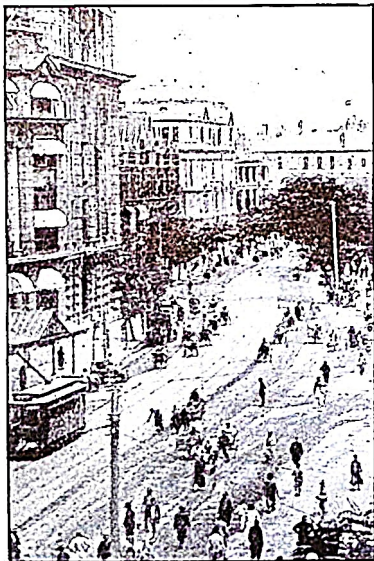


stor Udflugt pr. Motorbaad til Kolding, hvor vi med stor Interesse besaa „Koldinghus“ og Byen. Aftensmaden spiste vi i Baaden, og Lejrens Intendant, B. Leth Ussing, spenderede i Dagens Anledning Øl over hele Linien. Lørdag var Hviledag. Om Natten skulde der have været Natmanøvre med Middelfart Trop. Manøveren var tilrettelagt af „Zach“, Føreren for 2. Trop. Vi fik dog en rolig Nat, da Middelfart slet ikke kom. Af morsomt i Lejren skal nævnes: da „Pebernød“, Føreren for 7. Trop, en Morgen maatte lide samme Skæbne som Kolonnechefen i tidligere Lejre, at se sine „Spidsbukser“ hængt op i det højeste Træ og ikke var til at tvinge til at tage et Par korte paa. Og da „Zach“ og „Pebernød“ ved Lejrbaalet blev skaret ned med henholdsvis „Natmanøvre“ og „Spidsbukser“. Og ved det sidste Lejrbaal, da „Neptun“ med den lysende Trefork og sit Følge steg ip fra Havet og holdt en Formaningstale til Spejderne, og da Lejrchefen en Nat brolagde Indgangen til Stabsteltet med „Perlehønsekød“. Ja, jeg kunde blive ved, men det tillader Pladsen vist ikke. Vi havde mange Besøg i Lejren, bl. a. af Divisionschefen „Rudi“. Søndag slog Afskedens Time. Vi var tidlig oppe og begyndte paa Lejrens Nedbrydning, og Kl. 2 var det ikke at se, at der havde ligget en Lejr paa Pladsen i 8 Dage. Hjemturen foregik i „spredt Fægtning“, og Kl. 8 var alle i Odense.

Sommerlejren 1926 var slut.

Ivarno Jensen,
Tropsfører for 7. Odense.

Til venstre: Morgenparade.
I Midten: I Vandet.
Til højre: Klar til Vandgang.



Det moderne Shanghai.

FREDERIKSVÆRK ULVEFLOKS LEJR

Onsdagen den 28. Juli kørte Flokken fra Frederiksværk i 3 Biler til Lejr-Vandet, ved Kildekrog pr. Hornbæk.

Mellem Byerne fik vi Teltbyen rejst: 3 Telte til Ulvene og de Spejdere, som pladsen, en herlig Plet mellem Fyrretræer og Birke og kun 2 Minutter fra hjælp med Madlavningen, et til Opholdstelt i Regn, et til Provianten og et til Gæsterne, som vi fra Tid til anden havde logerende; thi vi havde mange Gæster.

Fredag og Lørdag havde vi Besøg af 26 engelske Spejdere fra Birmingham og en Del danske Spejdere. Det var Lejrens store Begivenhed. Om Lørdagen fulgte vi dem til Helsingør og besaa Klostret, Olai Kirke og Kronborg.

Søndag stod i Besøgets Tegn: næsten alle Forældrene med Familie kom og desuden Spejdere fra forskellige Trophe. Mandag var vi paa Tur til Gilleleje, og Tirsdag havde vi en spændende Smuglerøvelse i Store Plantage, hvor Erik svømmede ind med Skatten. Om Aftenen havde vi Sold.

Onsdag blev Ulvene atter hentede i Biler.

Hver Morgen styrtede vi i Pyjamas fra Teltet til Vandet, og efter Badet gjorde vi Gymnastik: Søndagens Dag. Ellers gik Dagene med Lege og Boldspil.

I Lejren havde vi for første Gang i Brug vor pragtfulde Totempæl, som Kunstmaler H. C. Bärnholdt har lavet til os.

Jørgen.

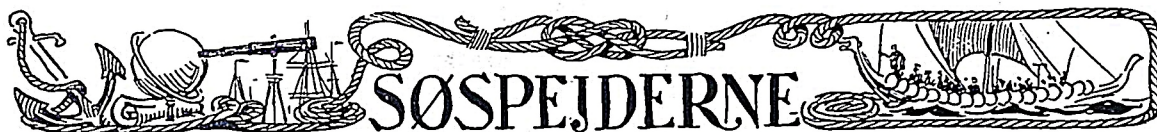


Spejderdepotet, Studiestræde 30

og

Als Lejr og Spejderhuset, Nørregade 15

er officielle Depoter for Det danske Spejderkorps.



Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer; Gl. Kongevej 80, Tlf. Vester 3356.

Divisionschef: Søløjtnant K. Dahl, p. T. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“, Brevpostkontoret, København K.

AALBORG TROP

Dagene før Sommeferiens Begyndelse har været stærkt præget af Træningen til Jamboreen i Antwerpen. Badeanstalten er blevet benyttet hver eneste Dag til de 50 og 100 m, og alle har taget deres Kilometer til stadig bedre Tider.

Flaaderne og Vipperne har afgivet de bedste Signalstationer, man kunde ønske sig, og et lille primitivt Stadion er anlagt paa den umiddelbart inden for Badeanstalten liggende Plads, der om kort Tid gaar ind i det ny Havneanlæg.

Det faste Sand har givet os en efter Forholdene fortræffelig Bane til Højde- og Længdespring, samt til 100 Meter Løb.

Desværre blev Troppen kun repræsenteret ved 10 Mand, hvilket var et stort Held for vore Kammerater fra de andre Lande. Ved næste Jamboree vil vi ikke være saa hensynsfulde.

Paa Hjemvejen fra Antwerpen

Søren Kocfoed.

SKOSVHOVED TROP

har i første Halvdel af Juli afholdt den aarlige Langtur, der denne Gang gik Syd om Sjælland til Svendborg og Avernakø og til Assens, hvor vi deltog i Festlighederne paa Thorø. Derfra tog vi tilbage til Svendborg og videre til Nyborg, Kerteminde, Gilleleje og hjem. Alt i alt en særdeles vellykket Tur. I Slutningen af Maaneden har de Spejdere, der skulde med til Antwerpen, paa Orlogsværftet trænet til Konkurrencerne.

Aage Broby,

Tropsfører, Strandvej 295, Chl.

SVENDBORG TROP

Troppen deltog i Søspegderstævnet i Assens den 2., 3. og 4. Juli med ialt

12 Søspegdere. Søndag den 11. deltog vi i Svendborg Sund Sejlklubs Kapsejlad, Taasinge rundt, vi kom 30 Sek. efter vor Modstander, — den gamle Søspegderbaad „Asra“, som tilhører Forstander Tuxen. Søndag den 18. var Troppen paa Tur med „Galena“ samt „Asra“, som Søspegderne har Lov til at bruge, naar Hr. Tuxen ikke selv sejler med den.

Den 25. laa „Galena“ Dommerskib for „Sejlkлубben 1920“.

Mandag den 26. afrejste de 4 Søspegdere fra Svendborg som skulde deltage i den internationale Søspegderjamboree i Antwerpen.

Niels Christensen, Tropsf.
Møllergade 46, Telef. 487.

EN VISIT OM BORD PAA

„WILLEMOES“

For raske Aaretag gaar det ud mod „Willemoes“, der duver fornemt i sin Fortøjning. Nu lægger Jollen til, og een efter een kommer vi om Bord.

„Syltholm“ dundrer forbi og faar „Willemoes“, den gamle Toldkrydser, til at tage en Overhaling. —

Alt er spulet, Tovene rullede op. — Ned til Kahytten fører en lille Stige, men med en utrolig Mængde Trin.

„Willemoes“ dukker Næsen, og jeg rasler ned. —

Husk

at indsende Maanedsrappporterne
i god Tid



Landkrabbe til Søs!

Lige over for mig ser jeg Peter Willemoes. Paa den ene Side af ham hænger et Barometer, paa den anden et Ur, (der stadig viste halv tolv!)

Under ham er 1. Præmierne slaaet op. En lille Dør fører ud til Kabyssen. Her er Potter, Gryder, Pander, Skeer — alt, hvad der hører til et velforsynet Køkken.

„Willemoes, ohøj!“

Vi maser op — der kommer den anden Jolle bemanded med Svendborg Spejdere.

Den lægger til, og snart er Sludren i fuld Gang.

„Andersen“ kravler ned, faar „Primusserne“ i Gang, vi skal have Kaffe! „Næh! Goddag Brækkesen!!!“

Med et Sæt vender jeg mig om.

Der staar en mindre Skovshovedspegder. Hovedet har en underlig Faccon?! Uha! Manden slæber rundt med en — Tandbyld! Fjøj!

„Aah! Brækkesen!“ hylér han, „bli'r du inte søsyg?“

„Brækkesen“ er min Kammerat, som jeg er kørt med herud.

Min Landkrabbekammerat styrter af Sted, griber en Svaber i Farten og lidt efter hører vi et Par Hyl forude. Synderen straffes!

De to gaar neden under, da andre er allerede gaaet ned, jeg er alene oppe.

En eller andet Øresundsbaad damper forbi, jeg vinker — de vinker igen.

Trekroners Fyr lyser nu — nu — nu. Lyskeglen svinger rundt og rundt. —

Pludselig „vaagner“ jeg — hvor er de andre henne? Ah! jeg hører dem nede i Kahytten.

Jeg gaar hen til Trappen, lægger Hænderne paa Lugekarmen — lukker Øjnene — springer til — og havner nede ved Bordenden.

Nej! hvor smager Kaffen godt. Det er ikke første Gang „Andersen“ laver Kaffe. Uret viser stadig halvtolv, og „vores andres Kronometre“ nærmer sig betænkelig halv —

Farvel — Farvel, og vi ruller ind mod København paa Landkrabbernes Fartøj: Cyklen.

„Bob“.

**15 Kr.
i Præmie**

Paa langs (vandret):
1—8. En Samling vilde Rovdyr.
25—32. En Fugl, som Menne-
sket har knyttet til sig.
33—40. Meddelelsesmiddel paa
Afstand.
57—64. Hvordan Bogstaver bør
være.
10—11. En Slags Idræt.
12—14. Flod i Sydamerika.
15—16. Vandløb; ligeledes 50
—51.
17—19. Værelse.
20—24. Som er for alle.
41—43. En nordisk Gud.
44—45. Landsby paa Bornholm
51—55. Selvbebrejdelse.
58—60. Give Tilskud.

Paa tværs (lodret):
1—57. Foretage sig med Held.
4—60. Fyldte af Vand om
Foraaret —
12—28. Et vildt Dyr i Skoven.

Paa langs og kryds og tværs.

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

**15 Kr.
i Præmie**

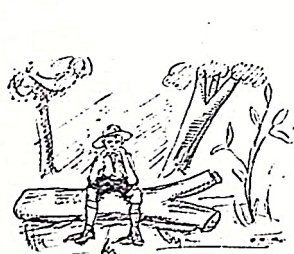
5—61. Moderne Teaterunder-
holdning.
5—21. Redskab til Sløjd.
45—53. Gammel Hest.
8—64. Godt at have i Jule-
ferien.
41—49. Yndet Drik.
47—55. Efter et Saar.
48—56. Efter Nydelsen af Spi-
ritus.
16—32. Pigenavn.
40—56. Vel ved Magt.

Paa kryds:
1—64. De, som skaffer os
Tidsmaalere.
8—57. Den, som man deler
godt og ondt med.
15—36. Nødvendigt for meget
smaa Børn.
19—55. Tynd.
9—18. Stedord.
38—56. Elskværdig.
54—63. Et Træ.

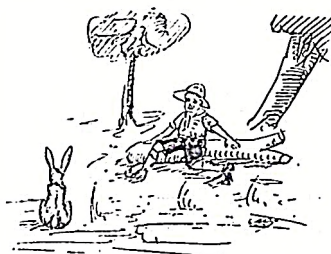
Indsendelsesfristen udløber den 15. September.

Blandt de rigtige Løsninger udvælges ved Lodtrækning tre, som belønnes med 15 Kr.

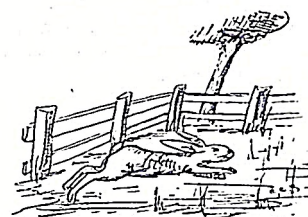
== EN SPEJDER ER HURTIG — VED C. C. STENDER ==



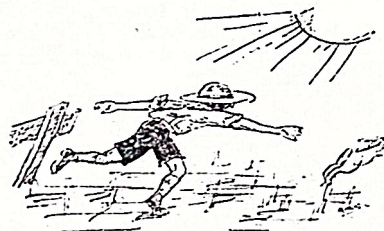
Peter sidder ensom og forladt,
mens Sulten i hans Mave gnaver som
besat.



Da pludselig han ser en Hare
og ønsker: „Blot jeg den dog havde
bare!



Men Haren hastigt gør omkring
og sætter bort i lange Spring.



Men Peter selv er ikke sen,
og han forstaar at bruge sine Ben.



Han løber, som en Bil kan køre,
og fanger Morten ved dens lange Øre.



Her ses, hvad Enden blev paa Legen —:
Peter glæder sig til Harestegen.

Læs Nordisk Spejdersport

Nyhed!

Nyhed!

CHOCOLADE

Heinr. Jessen

Fin kraftig velmagende

Spejder Chocolate

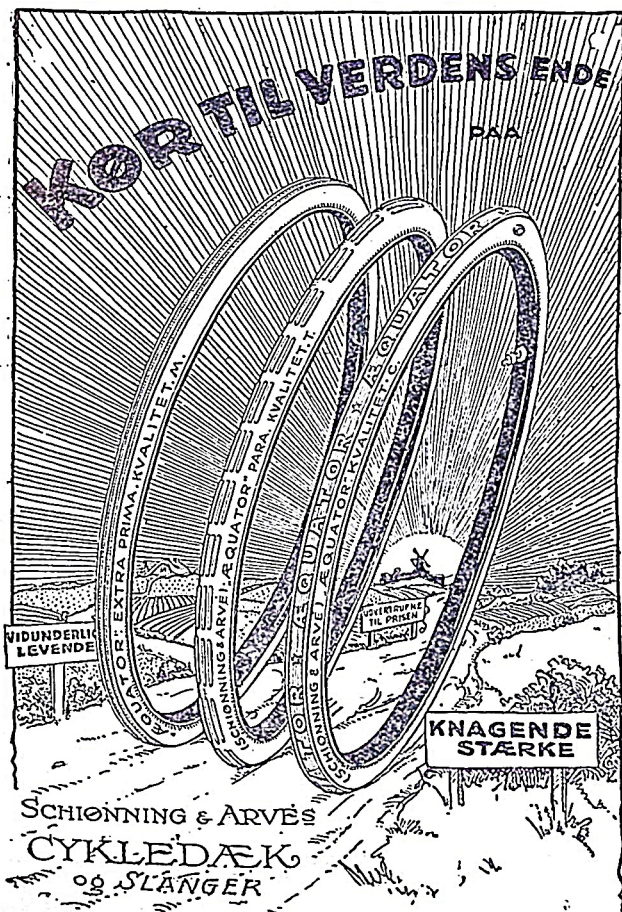
med Original Billede
af Spejderliv i 50 Variationer
pr. Kage 25 og 50 Øre.

Nimbus

Enhver Spejderfører

bør kære

NIMBUS



Lær

Guitar- eller Luthspil

saavel Solospil som
Akkompagnement.

Spejderkursus til lavt Honorar.

Gratis

Vejledning ved Arrangering af
Akkompagnementer.

Johan M. Fredsøe,
Frederikssundsvej 35¹.



Alle Spejdere i

Det danske Spejderkorps
ved, at kun naar ovenstaaende Varemærke
findes paa Varerne er man fuldkommen sikker.



Spejder-Munderings-Magasinet A/s

Landemærket 3. København K. Tlf. 10 909

(Lige overfor Rundetaarn)

SPEJDER

Stu-di-es-træ-de 30



DEPOTET

Telefon 3186

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.
Ældste Depot i Danmark.

Sportshabitter sys billigt efter Maal

til Damer - Herrer - Piger - Dreng

Sportsbenklæder, Uld, Khaki, Cover-Coat

Officers-Khaki - Blaat Cheviot

Rygsække - Jambore Tornyster

Sweaters

===== **Husk Stu-di-es-træ-de 30** =====